

081766

KÖNNYŰ NEKÜNK

A DEBRECENI HUMORISTAK ALBUMA

(Anka, Gyarlay,
Rany, Pondró, Kiss
saz öreg Paracelsus)

**Móka,
HUMOR**

*Szerkesztette
Rankay Gyula*

Külön szépirodalmi rész

AZ IDŐ PÉNZ

**AAIT ÖN KIVÁN VÁSÁROLNI
KONTSEK KORNÉL
DIVATHÁZÁBAN
AZONNAL MEGTALÁLJA.**

ÖRY SÁNDOR

elsőrangú uridivat szabósdaga

VALÓDI
ANGOL ÉS HAZAI
SZÖVETEK
nagy raktára

Kossuth ucca II.

Telefon : 13 70.

**Hrabéczy fest -
mos - tisztít**

Frisch József ékszerkészítő es javító

Mindennemű ékszerek, órák nagy raktára. Meglepően olcsó árak.

Debrecen, Szent Anna ucca 5.

Sesztina Lajos

VASNAGYKERESKEDES

*(Alapította Sesztina János
1819-ben)*

Debrecen,

Ferenc József ut 23.

Telefon : 20 06 és 15 48.

Oláh János

bádogos és szerelőmester

Hatvan ucca 4.

*Készít :
modern vízvezeték,
központi fűtést és gáz-
berendezéseket szak-
szerűen vállal*

Költségvetés vidékre is díjtalan

Debreceni Egyetem

Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

0 000013 457280

Könnyű nekünk

DEBRECENI | HUMORISTÁK ALBUMA

(Anka, Gyarlay,
Pondró, Rany és az
öreg Paracelsus stb.)

Móka, HUMOR

Szerkesztette:
Rankay Gyula

Tiszántuli Figyelő kiadása

981766

KORVIN NYOMDA DEBRECEN,

Könnyű nekünk . . .

Könnyű nekünk, meg jó is,
van bőven hús is, só is,
búzánk is termett bőven,
nagy választék van nőben,
nyáron tobzódunk hőben,
gond nincs az ember-főben,
és szól a rádió is . . .

Könnyű nekünk, meg jó is!

Könnyű nekünk, meg jó is,
bár drága hús is, só is
s bár nagy a kenyér ára
— minek kell enni máma? —
s osalódunk minden nőben,
de bizunk a jövőben
s elmulik por is, hó is . . .

Könnyű nekünk, meg jó is!

Rany.

Az ember tradógiája.

Miseráriában. *Ádám*, mint pénzügyminiszter kényelmes dolgozószobában, íróasztala előtt, *Dr. Luciff* pénzügyi államtitkár

- Luciff : Kegyelmes úr! Aggódva kérde néped,
az új adót „miből“ fizesse néked?
De ne törd rajta drága üstököd,
legjobb, ha szavad hirtelen bököd,
hogy nem tudod, így ebből látni fogják,
hogy velük érzel és gondolkodol . . .
Mancika kérdi, fogadod e őt?
- Ádám : Látni sem akarom már a drága nőt,
Dobni fogom, lehet, hogy végleg is.
Olyan híreket hallottam felőle,
hogy egy hetiszemle elpirulna tőle,
Tudod mit, Luciff? Dolgozni fogunk.
- Luciff : Ehhez az egyhez megvan a jogunk.
Nézzük meg inkább, géped hogy működik
s kenő olajban nem-e szűkölködik . . .
- Ádám : Olaj, ó jaj, mi szók! Eszembe jutnak
nem rég mult idők panamügyei,
mintha „tavasz“ szót hallom mondani,
szinte pattannak talpfák rügyei . . .
- Luciff : Ne ábrándozz, fiatal az néked,
inkább nézd meg hogy működik géped . . .
(Mosolyogva félrehuzza a széles ablak-
függőnyt. Egy óriási présgép látszik,
természetesen hatalmas alkotmány, kö-
rötte hangyaszorgalommal sürgők-for-
gók milliói.)
- Ádám : Mely évezredekre hirdeti nevem . . .
- Luciff : Csak míg olajjal jó bőven kenem . . .
- Ádám : Gyönyör tölti el szívem lelkemet.
- Alany : (beront. Lihegve áll meg az ajtóban.
Kivülről dobpergés.)
Végrehajtóktól ments meg engemet!
- Luciff : Tán üldözési mániában szenvedsz?
- Alany : Uram lenyúzzák mindhét bőrömet?
- Éva : Bocsánat, urak, Alanyné vagyok.
- Ádám : Meg kell adnom, szemed szépen ragyog.

RÁDIO

KERÉKPÁR

SOLTESZ - Kálvintér 2

CSILLÁR

Telefon 12-59

VARROGÉP

- Éva : Ne bókoldj, kérlek, hagyd a potya szót.
 Alany : Koldussá tettek, tönkre ment a bolt
 s most dob pereg fülembé mint a bomba ;
 amit kerestem összeomlott romba ...
 (Lerogyik.)
- Éva : (ráborul) Mit értitek, hogy mit jelent nekünk ;
 amit gyűjtöttünk, oda mindenünk.
- Luciff : Szemed azonban s függőd szép maradt
 Éva : S azokon a szemed fennakadt ? !
 Luciff : Tévedsz, drága nő, ha palira vettél
 Ádám : (Évához) Hagyd az öreget ! Mily csodaszép
 lettél ;
 valamikor kis gyermekkorodban
 ismertelek ... Most úgy szeretnélek
 keblemre vonni ... Ott a Domb uccában ...
- Alany : Jó lesz befogni ... E percben még élek,
 bár kifacsarva, mint otromba citrom ...
- Éva : Kérlek egy szót sem ! Hadd hányja a borsót
 a túlfiatal pénzügyminiszter úr ...
- Alany : A biztosítást ne feledd felvenni,
 én úgy érzem, az égbe kell menni,
 odafent azurkékben vár az Ur ;
 de nem hiába éltem, megtanultam ...
 (meghal)
- Éva : S mi lesz velem, kérdem felindultan ?
 Ádám : Szeretni fogsz, de mostmár engemet ...
 Éva : S lefoglalod nyersselyem ingemet ?
 Ádám : Fenét ! Adótok összes hátraléka
 törölve van, kiadom az ukázt
- Éva : Előbb tetted volna, akkor élne ...
 Ádám : Eh, gondnak, bűnnek legyen egyszer vége.
 Jöjj keblemre s vár a fotój mélye
- Éva : Hisz nem mondom, tetszel nekem is.
 Ádám : (caenget. A belépő teremszolgához) :
 A halottnak fel is út, le is,
 vigyétek innét, untát a halott
- Luciff : Ez egyszer Exci jó pofát fogott ...
 (Kivülről erős dobpergés.)
- Éva : Most licitálják, azt hiszem, papát ;
 mond Adikám, hallod a nép jaját ?

- Ádám: Dehogy, az más, a nyílt áblakon
behallik a kapus rádiója;
nem szép zene, de füled befogom
(Éva fülére tapasztja ajkait)
- Éva: El innét, el! Hallom. Jusztt is hallom...
Nem rádió az, hisz lásd, lábam csendes
rádió zajra mindig táncra perdül...
- Ádám: Mit akarsz, kérlek, egy remek lakás...
Az államnak pénz kell ám nagy rakás;
az nagy gépezet s sajnos csak úgy mozog...
Ide nem hallik, ha gyomor korog
s ha mégis hallszik, elnyomia a zaj
s aki csinálja, annak nagyobb baj...
- Éva: Lehet, megszokom, bár kissé nehéz;
(sugva) küld ki Luciffet, látod, idenéz...
- Ádám: Eredj, Luciff, ne csinálj itt zavart
s szorítsd meg kissé az öreg csavart...
- Luciff: Jó én megyek, de, Ádám, ne feledd,
a mai napot megemlegeted;
Alany barátunk pénzét, nőjét veszté,
de ma már nyugodt, békén alhatik
s te, ha nőd megtudja, akkor mit csinálsz?!
- Éva: Távozz már, Luciff, tulsokat dumálsz...

RANY.

Puhánka köhint.

Puhánka aznapon nem ment hivatalba. Így tavasszal jól esik egy napocskát elbliccelni. Olyan szép az idő s jólesik a séta. Erre gondolt Puhánka. Felesége elvégzi délelőtti dolgát, azután kettesben elindulnak egy kis turára. Attól nem kell tartani, hogy mindjárt az első napon nyakára küld főnöke, az ellenőr csak a harmadik napon szokott jelentkezni.

A felek ott állanak azóta szobája előtt, ott várják, azután a szolga hazaküldi őket, jöjjenek máskor, holnap is nap lesz... Élvezet így az élet.

Leült az ebédlőben, ujságot vett kezébe s mereven bámult egy ártatlan „O” betűt az ujságon. Miért

másféle az, mint a többi? Mintha kissé öblösebb lenne...

A konyhába vezető ajtó egy kis araszra nyitva maradt. Odakint szöszmötört Puhánkáné, behallatszott minden nesze.

Egész hangjáték... Azután behallatszott, hogy bejött az utálatos Páncélné a konyhába. A kövér liba...

— Ó, drágám, eszem azt az aranyos lelkedet...

— Hogy te milyen nagyszerűen nézel ki, napról-napra gyönyörűbb leszel...

— Ennivalóan bűbájos vagy apró hízlegéseiddel... Mond, hogy vagytok, hogy vagytok, drágaságom?

Meteor.**Csillár****Piac ucca 9. (Bika mellett)****Vezet!**

— Parancsolj itt a konyhában... Egyedül vagyok itthon, Bandi már elment a hivatalba, — jegyezte meg Puhánkáné azzal a célzattal, hogy Páncélnének valahogy eszébe ne jusson leülni, mert akkor sétájukból semmi sem lesz.

Páncélné örült az adódott helyzetnek. Végre kettesben vannak, most kikérdezheti Puhánkánét afelől a férfi felől:

— No, mi lett azzal a Tamás Sanyival, hogy haza kísért tegnap előtt... Láttam mennyire odaté vagytok egymásért... Láttam, hogy beeresztetted. Könnyű neked, akinek olyan bambácska férje van, hogy a

szemét saját szarvaival ki lehet bökní. Mond, nem sejt még mindig semmit?

Puhánka akaratlanul elköhintette magát...

Páncélné meghallotta a köhintést:

— Á, most is itt van nálad s nem szólsz egy árva szót sem, te szegény áldozati nő...

Hiába volt Puhánkáné minden in-tegetése, Páncélné rendületlenül folytatta:

— Tudhatnád, hogy milyen meg-értő lélek vagyok... Nem is zavar-lak tovább, mulassatok jól... Szer-busz...
ANKA.

A HIVATALNOK.

*Gömbös beszélhet, neki már könnyű...
Hát az a kabát, az fáj oly nagyon?!
Csak fel kell adni szépen, finoman,
ha nincs mögöttünk hatháznyi vagyon.*

*Mert kérem szépen, otthon az asszony
és három gyermek, akik kedvesek,
de van egy komisz tulajdonságuk:
ők mind az öten mindig éhesek.*

*És sok a dolga ugyis szüntelen;
szinte üdülés az a pillanat,
mig főnökének szép kabátjáért
asztalától a fogasig halad.*

*Jól van, vagy nincs jól, ő így tanulta
elődjétől, ki tudja, mit csinált:
a kabátot azt fel kell adni, mert
a kabát az feladásért kiált.*

RANY.

A fecsegő.

Reggel a kerep megszólal kéjjel
és elhadarja, mi történt éjjel,
mi történt éjjel vele s nevével
... És te bámulón nézel ott széjjel ...

Délben még fecseg s otthon elmondja,
hivatalában lelkét mi nyomja:
főnöke dolgát teríti széjjel
S amig otthon van, csak löcsög kéjjel.

Lányának titka előtted tárva,
vejének ügye sincsen elzárva;
ismer mindenkit s mindenki titkát
jelfedi rögtön megnyitván nyitját.

Ismered hirből neje lencséjét,
ismered lánya nagy szerencséjét ...
Reggel a kerep megszólal kéjjel
és dumál nappal és dumál éjjel.

GYARLAY.

Csak nővel ne

Játék előtt megállapodtunk
nem játszunk éjjénél tovább
s biz' csak reggelre kerültem haza,
a körülmények úgy hozák ...

Éjjél felé járt már az idő,
nyertem pár pengőt, ó egek,
Mancika rekedten kiáltott:
„Vesztésben vagyok, juszt se megyek!”

És aztán nyert ... Örülni kezdtem,
hajnalra otthon lehetek,
akkor Málika sipította:
„Dehogy megyünk, hisz ép nyerek!”

RANY

Iparművészeti kiállításokon arany és ezüst érmekkel kitüntetve.

Schiffer József

üvegcsiszoló és fűkörgyártási telepe

Debrecen, Széchenyi ucca 42. szám.

Hat fillér.

Félév végén bent a bankban
fők izzadnak a zárlatban;
a direktor esztét felíti,
a könyvelő haját tépi;
kérdem ezt is, azt is kérdem,
mit kapkodnak, meg nem értem,
végül aztán csak kinyögik:
hiányuk van azt keresik.

Keresik már három napja
főkönyvelő meg az apja,
gépirónó meg a szolgál,
pedig nem ez lenne dolga;
reggeliznek, ebédkéznek,
közben hibát csemegéznek,
egyiket sem látom restnek,
csak keresnek, mind keresnek.

Kérdem aztán, nagy hiány van,
hogy keresik mindahányan?
Bás a válasz (nevetnem kell):
„Csak hat fillér s keresnem kell!”
Hallgatom szívem verését:
hát érdemes ily kevésért?
S a pénztáros arra eszmélt,
hogy kivágtam a hat fillért...

Am tovább ott nem maradtam,
jobbnak láttam s elszaladtam...

RANY.

Töprengés.

*Hogy elsején fizetésem
hazavíttem drága nőmnek,
kis ideig szótlanul néz,
majd busan szól a jó lélek:
„Általában azt mondják, hogy
a pénzt megkeresni nehéz;
ily kevés beosztásához
sokkal inkább szükséges ész.“*

GYARLAY.

Az öreg Paracelsus meséiből

Helyzetkép 1934.

Kohn bemegy a kávéházba, megszólítja ottidéző barátját, Grünt:

— Hogy vagy? Hogy vagy?

— Semmi közöd hozzá! Előre bo-
csátom, üzleti ügyben egy szót sem
tűrök.

Kohn szó nélkül leül az asztalhoz,
s nagyot sóhajt:

— Haj, haj!

Mire Grün dühösen fejbe vágja s
ordít:

— Mondtam, te marha, hogy üz-
letről ne beszélj.

—

Móricka az ebédnél

a következőt kérdi papájától:

— Mond apuka, anyuka téged mi-
ért nem csókol úgy össze, mint a
Weisz bácsit szokta a másik szobában?

—

Egy jobb család.

Kohn a kérőhöz:

— Nézze Weisz ur, én egy őszinte
ember vagyok. Maga fogja hallani ró-
lam, hogy én ültem Vácón 6 hónapot
sikkasztásért. Hát ez egy aljas hazug-
ság! Ez egy szemenszedett disznóság!
Az igaz, hogy ültem Vácott 2 évet.

Ha pénze nincs, vásároljon hitelbe

„UNIO“ könyvecskére,

mert az egy a készpénzzel.

Iroda: Hatvan-u. 1. Telefonszám: 29-30.

de nem sikkasztásért, hanem csalásért s ez ugye más? Azt is fogják mondani magának, hogy az én drága feleségem, a Róza ült 3 hónapot rágal-mazásért. Hát ez aljas rágalom. Ült ugyan egy évet, de azt kerítésért ülte s ugye Weisz úr ez egész más be-számítás alá esik? Aztán meg azt is fogják a rossz emberek mondani, hogy az én drága kis leányomnak a jegyző úrral volt egy kis viszonya. Az nem igaz. Ez csak aljas pletyka! Azt meg kell mondanom, hogy egy gyereke van az én drága kis leányomnak, de ez a szolgabíró úrtól van. Látja, én egy őszinte ember vagyok, de ugyan-ilyen őszinteséget elvárok magától is. Tárja fel nyíltan, őszintén, mi van a füle mögött Weisz úr?

— Nézze Kohn úr, én nem szeretek sokat beszélni, én csak annyit mondok, hogy én egy olyan gemach-ter Mann vagyok, hogy mindezek dacára is elveszem a kedves leányát feleségül.

Fogoly vagy lácán.

Kohn találkozik Grünnel.

— Te Grün, hol voltál? Nem lát-talak már egy fél éve.

— Vácott!

— Csak nem fogoly voltál?

— Nüná, majd' lácán.

A részeg morfondírozása.

— Milyen szerencsém van, hogy ez a betörő jött, legalább ez kapja a verést a feleségemtől helyettem.

Azt hiszi e bájos kis nő,
Hogy hegedű virtuóz ő.
Kik hallják a melódiát,
A szemük ily csillagot lát!

Modern ideges-

Kohn és Grün sétálnak az uccán. Kohn minden autótülkölésre idegesen összerenzen.

— Mit idegeskedsz te folyton? — kérdi tőle Grün.

— Hagyj békén. A mult héten megszöktették a feleségemet autón s most félek, hogy már hozzák is vissza.

Egy debreceni cégtábláról

olvastam a következőket:

„Amig Ön a dolgát végzi, addig megolajozom a kerékpárját.“

Házasságrovat.

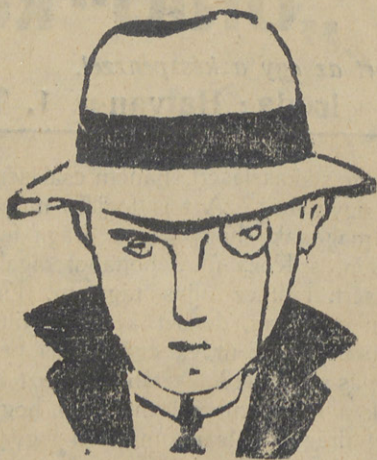

Apróhirdetés:

„Férjhez mennék egy jó megjele-
nésű B listás tisztviselőhöz. Hozo-
mány 40.000 pengő.“

— Nagyszerű! Ez ép nekem való,
azonnal jelentkezem.

?

Az Angol Királynőben ült az öreg Paracelsus a debreceni hitközségi előröhögővel s egy soló fekete mel-
lett emélnak a jó gazdasági vi-
szonyokon

Odalép hozzájuk egy közismert
fiatalember s megkérdi:

— Mi... m... m... miféle
b... b... bet... t... t... t...
résen jár az eszetek.

— Tényleg igazad van. Szeret-
nénk bankot nyitni éjjel.

— B... b... b... benne va-
gyok. M... m... majd én f...
f... falazok. Ha j... j... jön a
a r... rendőr m... majd kiáltok.

— Akkor jól nézünk ki. Mire te
kidadognád, hogy rendőr, akkorára
mi már rég az ügyészségen ülünk.

Munkanélküliek egymás között.

— Hallod, volna egy jó munkaalka-
lom.

— No? —

— Ame ikába kellene menni és a felhő-
karcolók által megkarcolt felhőket kell
kisímitani.

— Benne vagyok, de csak úgy, ha te
meg eljössz álláscsinálónak.

NAGY BUNDAVÁSÁR

Adler szücsnél

„Unio“ könyvecskével 5 havi hitelre vásárolhat

PIAC U. 63. SZENT ANNA UCCÁVAL SZEMBEN

Egy negyed óra.

— Rany mókája —

— Szó sem lehet róla, hogy olyankor jöjjön, amikor az uram nincs otthon. Mit szólnának a háziak s mit szólna az én drága jó Vilikém... Olyankor azonban, mikor ő is otthon van, annál szívesebben fogjuk látni...

— De, nagyságos asszonyom...

És Ádorka olyankor kereste fel őket, amikor Fantó Vili, a férj is otthon volt, aki eléggé barátságosan fogadta Ádorkát, ahogyan Adorjánt maguk között nevezték.

— No, csakhogy lájunk egyszer téged is...

A nagyságos is igen szíves volt.

Cselédek persze nem tartották, a piszkos bejárónő pedig hol járt már akkor, ezért kellett Vilinének így intézkednie:

— Kérlek szépen, — szólt urához negédesen, ép ma láttam, hogy nincs kamránkban egy korlyi bor és tudod, Ádorka nagyon szereti a gyenge pecsenyebort... Elmehetnél és hozhatnál egy itert...

— Ha maguk nem isznak, — szerénykedett Ádorka, — elég lesz egy fél liter is...

Fantó Vili kénytelen-kelletlen távozott, hogy a közeli bodegából egy

litert bort hozzon hitelbe, de csak féllitert kapott, sok volt már rovásán.

— Még szerencse, — gondolta, — hogy nem féllitert kértem, mert tuti, hogy csak negyedét kaptam volna...

És igyekezett fel a lépcsőn negyedik emeleti lakásukba.

Kissé pirosan találta őket. Piros volt az asszonykája, de nemkülönbön Ádorka is, aki egyébként utrakészen várta:

— Jó, hogy jössz...

— Olyan sokáig maradtál Vili, — szólt az asszony az órára pillantva, — s Ádorkának el kell mennie...

— Velem meg elhozattátok a bort...

— Hát no, nem bánom, — egyezett meg Ádorka, — egy pohárkával, ha már elhoztad...

És felhajtott egy pohárkával, azután kezet csókolt a nagyságos asszonynak, kezet fogott Fantó Vilivel s mielőtt ruganyos léptekkel eltávozott volna, ennyit mondott:

— Ép csak egy negyed órára szaladtam fel hozzátok...

Tűzifát, szenet csakis

PROHÁSZKA ÉS TÁRSÁNÁL vegyen

BETHLEN U. 44., EÖTVÖS U. 18. — TELEFON 11.61.

A bridzselő nő.

Háztartás . . . Ugyan! Csak bridzsért hevül
és lelke-teste fel akkor derül,
ha elhagyhatja végre a lakást
s bridzskártyát láthat nem egy, két rakást.

Otthon a hideg gázrezsó felett
Csonttá száradt egy bús marha-szelet
s míg ura rágja, mit néki kttett,
épp akkor kezdi ő a licitet.

Pikk, Herc és Káró! minő szép szavak
kergetik egymást, mint a madarak
s a remek Treff! . . . De mit hitvány adu?!
Ur minden felett dicső szánadu!

Bús magányban ül a férj a házban,
míg ő bridzsel: küzd és remeg lázban,
odahaza fejtetőn áll minden . . .
De diadal! erős minden színben! . . .

RANY

Tökéletes gumiárukat

készít, raktáron tart és javít

O rbán

Piac u. 7

Jóbék lizető vendégei „paying guest.”

— Most fogd! Hé hupp! Szorítsd, hé rupp! hallatszott s egyidejűleg kibillent a hálóból az ebédlőbe egy hatalmas szekrény s az ekként felszabadult ajtó keretben megjelent Jóbné imponáns alakja.

— Ide tegyétek, fickók! rendelkezett a csillogó szemű asszony. Arca ragyogott a boldogságtól, hiszen elemében volt, mert egy pár napszámot kedvére ugrathatott.

— Rozikám, mi ez? kérdezte halkan Jób, aki a felfordulás láttára csaknem földbegyökerezett lábbal állott a szoba lépcsője előtt.

— Hagyj most, Dani! intézte el kurtán urát az asszony. — Nem látod, hogy nem érek rá. Salvarson urék szobáját készítem elé.

— Salvarson? Ki a csoda az?

— A mi vendégünk... Pszt! Ideát vannak a másik szobában. Meg ne hallják... Tőle a világhírű tudóstól kellene példát vened. Az igen. Nézz be csak.

Jób felment az ebédlőbe s bepillantott a hálószobába. A könyvszekrény tetején, mint valami nipp, egy hófehér szakállas majomképző uracska kuporgott és igyekezett valami vázát lefeszíteni onnét.

— Engedjétek meg, drágáim — szólt Jóbné, — hogy uramat Jób Dániel köztisztviselőt bemutathassam: Salvarson ur és neje.

— Végtelenül örvendek, dehát, dehát — dohogott Jób értelmetlenül, miközben az öreg tudós lenyújtotta hozzá kezét s menten tegezni kezdte. Olyan furcsa selypítő hangja volt:

— Szevus, szevus, kéchlek...

Salvarsonné élénken tiltakozott Jób kézcsókja ellen.

— Sóha még az uramnak sem engedem meg a kézcsókot. Higienia.

— Hagyd, hagyd, — kacagott a vén tudós gunyosan. — Tagja valamelyik hóbortos egyesületnek...

— Kikérem! — dühöngött az asszony. — Elnöknője vagyok!

Hat tag: két dísz, két szimpla elnök, egy titkár, egy tag...

— Ez a hölgy örült — gondolta Jób. — Ezzel az asszonnyal jól nézek ki.

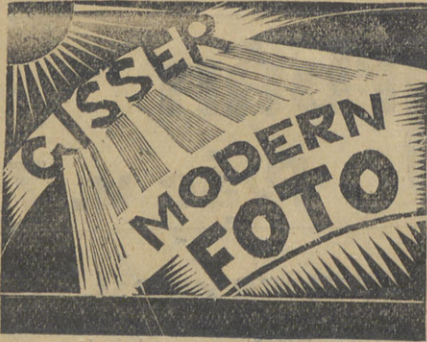
Kereste az alkalmat, hogy ezt feleségének tudtára adja. Intett neki s kívül az ebédlőben megállapítását közölte is nejével.

— Még az asszony hagyján. — sóhajtott Jóbné. — De az ember.

Fényképezzen !! és vásároljon friss fotócikkeket

Ungár József látszerész és fotó szaküzletében

Debrecen, Széchenyi ucca 1. Amatőr munkák kidolgozása.

Gyermek fénykép specialista

PIAC UCCA 46. sz.

Szent Anna u. sarok.

Még ide is magával hozta halálfejes dobozait. Nézd!

Az egyik szalmaládán óriási két keresztbefektetett lábszárcsont felett egy festett koponya éktelenkedett s szigorú felírások: „Vigyázat. Robbanószer!”

— De hát mi ez? Beszélj! hülledezett Jób — Én ezeket sohasem lattam, hírtket sem hallottam s ide jönnek felzaklatni nyugalmlunkat. — Nézd, nézd, már hajba kaptak. Le-rántotta azt a szerencsétlent a szekrényről s haját tépi... Nem bírom nézni...

— Ebből láthatod Jób, mennyire más a mi életünk. Ez jó kis iskola neked. Legalább ezután jobban megfogod becsülni a te kis feleségecskédet — mondotta elérzékenyülten Jóbné, majd hozzátette:

— Ez különben a fizető vendégek első csoportja. Sikerült őket fölön fognom, mielőtt Kandóné nyakon nem csipte. Most persze pukkad... Nyaralók. Reumás az ember is, az asszony is...

Ezt ugyis megtudta volna Jób, mert soha keservesebb jajeatást nem hallott annál, amit most a két vendég ajkairól hallania kellett. Mindkettő a másikat okolta a rettenetes csúzos fájdalmak miatt.

Jóbn diadallal nézett urára:

— Látsd más család így él.

— De, hogy jutott eszedbe!?

— Jól fizetnek. Nyolc pengő egy nap s három hétig maradnak.

— Megőrülök ezalatt.

— Nem jobban mint ők. Különben se félj, hiszen te csatát járt ember vagy... És most szépen kivonulsz a konyhába, ott fogok szervirozni neked, mert szeretném a ma déli ebédet megspórolni rajtuk, hisz alig egy félórája érkeztek...

— S mit csinál az az őrtült a könyvszekrény tetején?

— Bizony annak is te voltál az oka. A szindetikont kidátítotted s az odaragasztotta a vázát. Az öreg Salvarson végileg akarta lefejtetni, de az asszony sikongott, hogy ő nem akar megint szerencsétlenséget, mint tavaly Hévizen, ahol az öreg az egész lakást léggerőpítette...

— Borzalom, — nyögte Jób.

— Megszokjuk, — nyugtatta meg Jóbné. — De ezekkel szemben igazán érélyesnek kell lenned, Dani... Most az egyszer, mert ezekkel én nem fogok bírni...

E pillanatban valami tébolyító zaj hallatszott a hálószoba felől. Jóbnék berohantak. Jób kezében egy csirkecomb reszkelett...

A csillár ép akkor csörömpölt ezer darabban lefelé a szerencsétlen tudós holdvilágszerű fejubujára...

ANKA.

SOÓS ANDRÁS

Elsőrendű uridivat szabósága jutányos áron készít úgy saját szövetéből, mint hozott szövetből divat ruhákat. Kitűnő szabás, jó munka, pontos kiszolgálás.

*Deák Ferenc u. 14.
Iparkamara épület*

Az öreg Paracelsus meséiből

Székely humor.

— Hát azt elhiszi sógor, hogy én jobb szeretem a száraz paszulyt a rántott csirkénél?

— El én sógor.

— No, akkor nagy marha kend, sógor.

Gyermektartási per.

— Ez a leányzó azt mondja, gazduram, hogy a gyereke kendtől van.

— Nem igaz az, nagyságos bíró ur. Nem volt mi köztünk semmi.

— Hászen ép' a vót a baj, hogy nem vót köztünk semmi, — feleli acsarkodva a leányanya.

Szerény ember.

— Nagy hozományt adok a leányomnak, de a vőmtől is megkívánom, hogy szép pozícióra tegyen szert.

— Óh uram, én megelégszem az-
zal is, hogy az Ön veje lehetek.

A drága óra.

— No ez már szép óra. Hogy volt?

— Biz ez drága volt. Négy esztendőttültem érte.

A korzón.

— Tudod, mi az, ami a menyasszonyodban a legjobban tetszik nékem?

— Mi?

— Az, hogy nem az enyém, hanem a tied.

Szabó a műtön.

— Hogy fogják bevarni a gyomromat, kedves doktor úr? Száröltéssel, vagy keresztöltéssel?

Súlyos hiba.

Örmester: Borzasztó! Egy új háború mindennap kitörhet és maga Kohn még mindig nem tudja jobb lábát a baltól megkülönböztetni.

Régiségkereskedőnél.

— Tessék uram. Ez a revolver igen értékes ritkaság. Még Perikles korából való.

— De hiszen akkor még nem is használtak revolvért.

— Nü ná, ép ezért ritkaság...

Függönyeit,
ágyterítőjét
meghimezi,
összeállítja
olcsón, izlésezen

műhimző

NAGY GYULA DEBRECEN

Püspöki palota

Éceszgebber Jeremiás gondolatai.

Tudom biztosan, hogy Debrecenben tavasz lesz, ha elszálnak a Varjak.

*

Azt kívánom neked, hogy legyél te a kremtóriumban próbababa.

*

Állapítsák meg rólad, hogy a te betegséged gyógyíthatatlan s páratlan a maga nemében.

*

Legyél te nagypapa, mielőtt a lányod férjhez megy.

Modern házasság.

- Szervusz öregem, de régen látalak. Talán már meg is nősültél?
- Igen, már két hete.
- Remélem, boldog vagy és megértitek egymást.

— Azt nem, már első perctől sem.

— És miért nem?

— Mert a feleségem francia nevelőnő és egy szót sem tud magyarul.

—

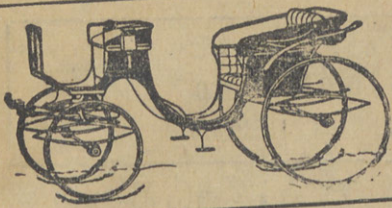
Barátuők a strandon.

— Tudod, hogy ma van a születésnapom, találd ki, hogy hány éves vagyok?

— Majd megkérdem a nagymámát, az biztosan emlékszik rá, mikor születél.

—

Riesz Henrik

kocsigyár

DEBRECEN, HATVAN UCCA 58.

Telefon : 21.09.

Alapítva : 1878.

Hasznos betegség.

Beteg : Nem tudom orvos ur, mi van a szememmel, mindent duplán látok.

Orvos : No és ez persze akadályozza a munkájában?

Beteg : Hát kérem, azt éppen nem mondhatnám. Én ugyanis a villamosági vállalat alkalmazottja vagyok, én olvasom le az áramfogyasztást.

Nyarálás után.

— A rosszabb egye meg ezeket a pestieket, most egész télen fogdoshatom rajtad a poloskákat, amiket itthagytak.

A jó gazda.

— Ha a tüzet eloltották, legyen szives csővezető ur a kertel is meglocsolni . . .

A Horváth-kertben, Budán . . .

— Régen itt állok már szalma-
kalapban s mégsem akad egy nő,
aki kitalálná, hogy szalma vagyok.

Nyári lényképész.

— Modja nagysád, ezek a bájos
lurkók a magáé?

— De uram, én még leány va-
gyok . . .

— Óh kérem, ez nem akadály
manapság.

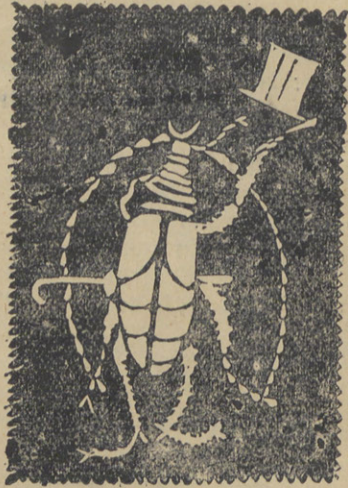
Tűzifát, szemet csakis
PROHÁSZKA ÉS TARSÁNÁL vegyen
 BETHLEN U. 44., FÖTVÖS U. 18 — TELEFON 11 61.

**A bicsérdyzmus mint
 életmentő.**

— *Disznószerencsém van. Gazdám
 közben bicsérdysta lett. Másikü önben
 már rég csempe lett volna belőlem
 Bőde mesternél.* —

Üdvözlet.

A hőscincér üdvözli a nagyboru
 20 éves évfordulója alkalmából a
 hős kávéházi Konrádot.

S. O. S.

Amióta kiűztök nálunk a nagy szabadság, szabadon gyilkolnak bennün-
 ket, ha a szabadságra még gondolni is merünk.

Petrik Károly női és férfi divat,
rőfös és rövidáru
üzlete

Debrecen, Szent Anna u. 5

Debrecen egyik legkedvesebb szórakozóhelye a Leveles Csárda

Az új Leveles Csárda a Nagy-
erdőn, a Viztoronytól jobbra fe-
szik. Már messziről feltűnik ga-
lambdúcos kapuja, az udvarán
levő hatalmas gémes kuttal. A
vendég, ha beljebb kerül, még
nagyobb lesz ámulata. Láthat
itt szarkától—pávaig, galambtól—
golyaig és pincsi kutyától—ko-
mondorig mindenféle állatot. —
Hogy ez a sok állat ilyen nagy
békességben meg van egymással,
az elsőben Simon Jánosnak,
a csárda kedves, agilis vezetőjé-
nek, a közszeretben álló Simi
bácsinak köszönhető, aki mind-
egyikről gondoskodik. A Leveles
Csárda valóban kívül-belül ma-
gyar. Magyaros a vendégszere-
tet, amivel itt a vendéget fogad-
ják, magyaros a kecskelábu asz-
taltól az ételeket feltáraló virágos
cseréptálakig minden. A jókedv-
ről Csíki Elemér, Debrecen jó-

nevű cigányprimása és magyar-
ruhás kitűnő bandája gondosko-
dik. Simi bácsi, a Leveles Csárda
közszeretben álló vezetője meg-
érdemli, hogy Debrecen társa-
dalmának minél szélesebb rétege
pártfogolja.

F. L. F.

*Az öreg Paracelsus
meséiből*

Mai idők.

*Primás a bandához: Vigyázatok,
romafiuk, ez az a gádsó, aki a
multkor egy hamis tízest ragastott a
pofámra s közben 5 pengőt elcsórelt
a bándá piziből*

Illatszert, pipere és háztartási szükségleteit a legolcsóbban beszerezheti

Ifj. SINAY IMRE ILLATSZERTÁRÁBAN DEBRECEN, CSAPÓ UCCA 88. SZ. ALATT

Borotvapengék, egészségügyi cikkek, gyógyszappanok nagy választékban

Feleségem rucát töm.

Drága nőm boldog mosollyal került elő a piacról. Örömét az a pár ruca okozta, melyre valóságos ajándékként sikerült szerttennie.

— Szegény kofa, szinte megsajnáltam. Őszintén elmondotta, hogy járt ezzel a remek pár rucával. Egy pengőt ráfizetett s kinlódott is vele vagy négy hétig...

Lerakta a rucákat és csak akkor szontyolódott el, amikor ruhájára esett tekintete; biz azt alaposan tönkretették a rucák.

— Kár, hogy nem a zöld ruhát vettem fel, azon alig látszanék.

— Már kértelek, hogy ne magad hozd, vagy ha már cipeled, valami kosárfélében hozzad, azt is béleld ki alaposan, — oktattam.

Az egyik rucát még aznap levágatta Juliskával, a házmesterünk viruló leányával, mert drága nőm csak velem szemben vérengző természetű... A ruca egyébként jó volt, magam is kedvelem a rucahusikát.

— Hátha még pár hétig tömtem volna...

És ezen az alapon ragyogó ötlet született meg női agyában...

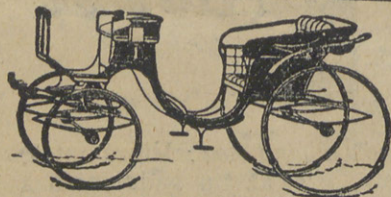
Este pazarul kivilágította az ud-

vart és jól beáztatott tengerivel tömni akarta az árván maradt rucát, de az ilyenfajta műveletet még sohasem próbálta életében s így nem csoda, ha az egész udvar apraja, nagvia köréje gyűlt és élénken figyelték különös működését. A ruca bámult a legjobban, hogy milyen gyakorlatlan kézbe került és egyetlen szem tengerit sem volt hajlandó elfogvasztani. Juliska sietett aztán nőm segítségére, mire a ruca megadta magát és kénytelen nyelegette a maroknyi tengeriszemet.

Azután, mintha mi sem történt volna, nyugodtan lefeküdtünk. Nőm felkelt, magárapott valamit és kiment az udvarra, honnét tíz perc múlva diadállal került vissza. Ujjait szopogatva szolt:

— Belém csipett a disznó ruca, büntetésből bekötöttem a csőrét házicérnával... Két órakeresztelt hepetélni, arra felébredtem s azóta szemem se hunytam le... Csak meg ne fulladna reggelig...

Másnap reggel valóságos diszszemle volt, mert kőművesek dolgoztak az udvaron és tátott szájjal állották körül feleségemet, akinek a

Riesz Henrik

kocsigyár

DEBRECEN, HATVAN UCCA 58.

Telefon: 21.09.

Alapítva: 1878.

Tóthfalussy Géza Debrecen

Csikóbőrös
kacscok,
karikás ostorok,
redikülök és
pénztárcák

szígyártó-, nyerges- és bőröndös
debreceni specialitások készítője

Ceg'éd ucca 7. Fióküzlet: Hunyadi ucca 14.

ruca előtt kevesebb tekintélye volt, mint nekem öe ötte. A rucánk semmi körülmények között nem vallalta le csak a tömést, de még azt sem, hogy nőm ráüljön és úgy igyekezzék szétfeszíteni csőrét, hogy az a tengetiszemeket befogadhassa.

Pedig nőm meglehetősen óvatosan foglalt helyet rajta, de a ruca kisiklott alóla és mintha csak kacsa lenne, elkezdett kacszáni keresztül-kasul az udvaron, megszegyenítván a kőművestanulót, aki utána vetette magát; kutyánk meg őt ve te üzöte és bokájánál el is csipte az ifju Solnesst... Rucánk megijedt és

mint egy ijedt fecske, repülni kezdett...

A kő üres egéd nagyon jóízűen tudott vezetni és még ennél is jobban tudott célozni utána vágta a rucának azt a furcsa, serpenyőalakú szerszámát, amivel ők a habarcsot szokták a falhoz csapni és szerencsére el is találta. A ruca fejbekólintottan hullott le a fáról.

Pompás kis reggeli vadászkaland volt, azt meg kell adni.

A kőművesinas kapta meg a rucakullát fájdalomdíjként és délben nagy diadalal vitte haza...

(Ramsly)

Feld Zsigmondról.

A kilencvenes években volt, mikor felkerültem Pestre. Egy délután eszembe jutott Nyáray Tóni barátom, aki a lelkemre kötötte Váradon, ha felkerülök Pestre, keressem fel. Nyáray Feld Zsigmondnál játszott künn a ligetben.

Kimentem s a színészbejárónál ott ő állkodtam, hátha ott látom Tónit. Jött az öreg Feld bácsi s az ő híres meggyarságával megszólított:

— Ki vagyolsz? He? Ja, színész növendég meg vagy. Akkor nézd meg az eném fiamtól ezt a darabt. Ez tele csinálja az egész színházat, nem pedig ed dráma. Ja, a Nyáriával akarod beszélni, na gyere udánam.

S vitt magával a szinpadra. Nyáraynak ép jelenése volt a szinpadon. Beszölt hozzá:

— Nyária, Nyária, gyere ki a binéról.

Nyáray tovább játszott s idegesen intett ki felé.

— Nyária, Nyária, tu spitzbub, komm heraus azonnal, du Vagabund.

Nyáray kijött, mire a drága öreg így szólt:

— Na, id van tőled egy barát aus Grosswardein s ládni akar téged, mosd eredjed vissza magad, mert vagy én vagyok a direktor, vagy te vagyolsz a színész s én dirigálok neked. Verstanden.

Gazdák sütődéje r. t.

Egyesülve GALAMB FERENC ny. máv. főtiszt, sütőmester
gőz és villanyerőre gyárilag berendezett sütő üzemével.

Debrecen legnagyobb sütő üzeme,

amely a legmodernebb
gépekkel felszerelve, a közö-
ség minden igényét képes kielégíteni, a sütő ipari termék k
tekintetében. Gyárt: ízletes házi-
asán készült több fajta
kenyeret, süteményeket, luxus-
árakat, pogácsá-
kat, zsúr és gyógykenyeret, kétszersülte-
ket, panírozó lisztet, különféle
bé eseket és patkókat, tejes,
mazsolás kenyereket stb.

Gyártelep: Böszörményi út 15. Telefon: 29-24

Városi üzem: Vörösmarthy u. 24. Tel.: 34-77

Főzzünk gázzal!

A GÁZ egységárát lényegesen leszállítottuk. Most Debrecenben a legolcsóbb
egység Európában. A GÁZ használatának számtalan előnye közül kiemel-
kednek a következők: 1. A gázfűtés tiszta. 2. Kényelmes. 3. Gyors.
4. Szagtalan. 5. Minden pillanatban használatba vehető, 6. Okszerű
kezelésnél sokkal olcsóbb, mint a fatüzelés. — A gáz fürdőkályha
(autogéyser) egy csapfordítással azonnal adja a melegvizet és
olcsó a fogyasztás, 1 köbméter gázzal 22 fillérért egy teljes
fürdőt készíthet. — Főzők, tűzhelyek, vasalók, kályhák,
egész berendezések rendkívül kedvező feltételek mellett

részletre kaphatók

Debrecen sz. kir. város Világítási Vállalatánál

BATTHYÁNYI UCCA 17.,

ahol mindennemű felvilágosítás és oktatás nyerhető.

Agrikultura Kereskedelmi Rt.

Gabonaosztálya

Vásárol mindennemű mezőgazdasági terményeket
a legmagasabb napi áron.

Debrecen, Széchenyi ucca 1. sz., I. em.

Telefon: 16-04.

Táviratcim: Agrikultura.

Ezek a mai gyerekek...

(KIS ÉLETKÉP.)

Irta: Kiss István.

Személyek:

Kató) diák/ányok
Ibi)
Mama.

Kató: Fiam, ez kész számárság... van is miért lógasd az orrod. Az, hogy nem vagy szép... Bah! ha mind neki szép lenne... Igaz, valami okosnak sem lehet mondani, ez a legkevesebb. A nem szép és nem okos nőkből lesznek a legjobb anyák és feleségek. Te, én már szinte látlak... Nagy pocakja lesz a férjednek, mert te mindig kitűnő kosztot fogsz adni neki. Négy vagy öt gyereked lesz és minden második nap piacra fogsz járni... Ugy alkuszol a kofákkal, hogy megpukkadnak bele. — Mit szólsz ehhez?

Ibi: Azt, hogy hülye vagy.

Kató: Ezt már a Klára nénitől ta-

nultad, az algebra tanárnőtől. Csakhogy neki igaza van, neked pedig nincsen. Mert az algebrahoz tényleg semmit sem értek, de az élethez annál inkább. Te, Ibi, tettek már neked tisztességtelen ajánlatot?

Ibi: Eredj már...

Kató: Komolyan kérdezlek, mert nekem már tettek...

Ibi: Ne beszélj... és te ezt csak így mondd?

Kató: Hát hogy mondiam? Őrült büszke vagyok rá. Fiam, egy nő élete ott kezdődik, mikor az első tisztességtelen ajánlatot visszautasítja. „Minden nő annyit nyer értékben saját maga és a férfiak előtt, amennyi az általa kiszorított férfi-vágyak súlya.“

Ibi: Höhő... ez csudá jó marhaság... Mindig szellemeskedsz...

Kató: Fenét. Ez Nagy Kató tétele.

...mel kár ránézni, olyan szép kézimunkái lesznek, ha az előnyomásokat nálom készíteti, vagy a kesz mintákat tőlem szerzi be. — Selymek, cérnák, pamutok raktáron.

Szentesi Pálné „Haladás”

előnyomda és kézimunka szaküzlete, Debrecen, Csapó ucca II. sz.

- Mert én is állíthatok fel tételt, ha annak a hülye Archimedesnek lehetett... Csak én nem a fizikában, hanem az amoricában...
- Ibi: Hat ez meg micsoda?
- Kató: Amorica — szerelemtan, saját tantárgyam... Figyeld csak ide: ilyenek vannak benne: „a legszebb gondolatok az agyban, a legszebb gyerekek az agyban születnek meg...”
- Ibi: Nahát ez csuda jó! Olyan pikáns, ez egészen olyan, mintha Dekobra írta volna, vagy Forró Pál.
- Kató: Mondjak még?...
- Ibi: Mondjál...
- Kató: „Egy nő akkor áll a helyzet magaslatán, amikor már nem is áll, hanem fekszik...”
- Ibi: Te, ez már kicsit kétértelmű... Ha ezt a mamaék hallanák.
- Kató: Erről is van egy tétel. Figyeld csak. „A szülők rendszeren akkor világosítják fel a gyermeket arról, ami a sötétben történik, amikor azok már többet tudnak, mint ők.”
- Ibi: Te Kató... én kezdek félni... te egészen elrontasz engem.
- Kató: Oh, én ártatlan csibécském. Nyugodj meg... Attól még, hogy két lány teült beszél-
ge'ni, egyiknek sem született gyereke...
- Ibi: Azt hiszed, én semmit sem tudok az életről?
- Kató: De azt, hogy mi az az élet, nem tudod olyan szépen kifejteni, mint én az egyik tételemben. Hallgasd csak: „Az élet fiam olyan ajándék, amely először az ajándékozónak okoz meglepetést...”
- Ibi: Beszéljünk már valami másról is. Jösz torcsolyázni délután?
- Kató: Mennék, de nincs valutám.
- Ibi: Annyi baj. — a mellékbejáratnál egy idősebb jegyszedő van... Annak, ha odavágok a szememmel, így ni... akkor beereszt...
- Kató: Lám csak, — hiszen te is tudsz valamit.
- Ibi: De csak gyakorlatban. Én a gyakorlat embere vagyok.
- Kató: Tudod mit, — gyere majd be délután hozzánk elkéreztetni. Aztán mond a mamának, hogy keresztapád a jegyszedő es beereszt ingyen. Akkor jobban elenged. De pszt... jön a mama.
- Mama: Itt vagytok gyerekek? Mit csináltok?
- Kató: (mintha nem venné észre) Hát kérlek, akármit mondasz, én tudom, hogy az egyenlet rendezésénél ellenkező előjellel kell átvinni

Prohászka és Társa

tüzifát, szenet
prima minőségben, olcsón, pontos
mérlegelésben szállít,

Bethlen u. 44. Eötvös u. 18. — Telefon 11-61.

a tagokat ...
Ibi: (belemegy a játékba) Té-
vedsz Kató ...
Kató: Dehogy tévedek. Az egész
elsőfokú egyenlet a kisujjam-
ban van.
Mama: De gyerekek, azért össze ne-
vesszetek a nagy tudományo-
tokon.

Kató: Jaj, — itt tetszik lenni. —
Annyira belemelegedtünk a
vitába, észre sem vettük ...
Mama: (félíg a nézőtér felé) Milyen
nagy gyerekek, — ezeknek
egyéb sincsen a fejükben,
mint a tarulás ...

(Függöny.)

PONDRO

ESTVAN

**dörgeteges szóviharozmánya a „Könnyü nekünk“
könyvetske hátsó laptypaira „előszónak“.**

Mottó:

Szólok Petőfivel hát, mit háborgattok?
Tuskólábomban nyugodni sem hattok!
Szinte örültem, hogy feledésbe mentem,
Mondván, napirendre tértek hát felettem.
Óh nyugtalan „Anka“, „Gyarlay“ és „Rany“
Betses könyvetekbe kell hát firkantani?
Nem vénültsz meg te sem soha Paracelsus!
Kitor és eget kér az írói sok szusz.
Az kölhő pap úrral ríva énekelem
Jaj nekem Pondrónak. „Óh tsűf öregségem“
Nem vagyok már ura a betűnek, szónak,
Tsendes bámulója Lisztus Nándornak.

S helyzet silány voltán mikor pereg
könyvünk.
Visits „könnyü nekünk“ s indulj útra
könyvünk.
Kik az vitzet, mókát méritek arasszal,
Malyd adok én nektek, komázni paraszttal

*Mint ha nem tudnám, hogy ez a
sok tanult ember tsak tsűfságot akar
velem tselekedni! Hát hogy is pászol
az én buszma szellemetösségöm az
övékhön? No de adok nekik! Hur-
kák! Stiglintzek! Heptziánsok! Meg-*

KOSSUTH U. 17.

Kedvező fizetési feltételek.

Bakóczy

temetkezési vállalat

egyszerű és diszes temetést legolcsóbban vállal.

Vidékre is szállít, gyászkocsival temet, exhumál.

KOSSUTH U. 17.

Álljatok! Gyűttök még az én utcámba! — Életemben sem voltam beteg soha (csak mikor én akartam). De most igazán hogy furtsát érzek! Tehetek én arról, hogy amit látok, nem az tetszetős benne, ami másnak. Erről is az Justh Gyula képviselő ur lyut az eszömbbe, mikor az hagymák eldorádójában, tsanád megyében, Makón az képviselői beszámolóját tartotta az piatzon. Már az beszámolót megelőző nagy kotsmabéli italozásnál is kázus adta elő magát. — Az Justh úr olyan 100áz—120úsz kiló körüli súlyban ditserte az Teremtő atyát, oszt az ábrázattya olyan setét barna volt, hogy itt az Debretzenbéli zenész tsalád nem tudna olyan sötét bőrű individiumot assentálni. Az publikomban én is ott voltam, oszt az Návay főespán úr (mer' az lárma nagy volt), hát tsöndöt parantsolt (olyan hangja volt, mint az fióksöves véntsasztörflintának), oszt kussolt is az egész összeröffentségös gyülekezet hátul. E közben persze az tzigánybanda is elhallgatott, oszt egy kampós hajótötülökorrú hagymavigétz úr, az ki pityókos is volt, oda megy az Justh nagyságoshoz, a jobb prazliját az vállára tette, a ballal mög egy 10iz koronást lobogtatott meg előtte, aszongya: „tsak úgy szépen tsöndesen húzza el, Magasan repül a daru szépen szól” még boldogult

goróf Apponyi úr is (pedig az szigorú illedelmes ember volt) úgy káztogott az Széll Kálmán minyiszter ural és az irnokával — de az egész rekventziával egyetemlegösen, hogy az Kontsek úr nem árul olyan nagyszemű tarhonyát, a mekkora könyveket hullajtott a szömeiből az Jeles goróf (Azóta mind felsőházi tagok löitek, mivel hogy átszenderültek az örökké valóság parlamentomába vitázn.) Az képviselő úr nem jött zavarba, tsak annyit mondott: „nem vagyok én kéröm zenész, tsak — szöröncsétlen flótás!” Ezön mögest nevetünk. Az vigétnök meg az lett mondvá, hogy menjen oda, ahol a fene terem — az pedig Jezsopotámia. Ez meg Ázsia országban van. Az beszámoló nagyszerűen sikerült: két és fél óás oráziót vágoit ki az Justh Gyula ur. Elötte állott egy kondorosi gulyás bojtár az bunkós botjára könyökölve. Az egész idő alatt míg a beszéd tartott, le nem vette a szemét a szónokról és ki nem vette az pélpit az szájabul, tsak mikor ulyra megtömté, azzelal kovával kistsiholt, oszt ulyra rá gyujto't, köpködve környes körül akkorákat, mint egy békebeli ötkoronás. Feltünt a figyelmetős ember az képviselő urnak is, oszt mikor az fapidiomról leszálolt, oda lépett a gu yás elé. Az megbillentötte az kalaptyát, de azértsak

Schäfer Testvérek Debrecen

Bádogos u. 2. (Alföldi takarékpénztár palota)

Telefon: 16-08.

TERMÉNY VETŐMAG GYAPJU

KERESKEDŐK ÉS BIZOMÁNYOSOK

a pofába maradt az példa.

— Jó volt-e? — Így az képviselő úr.

— Az — így a gulyás bolytár.

— Szép volt-e? — kérdözi az Justh nagyságos.

— Az, — így az gulyás bojtár.

— Tetczött-e, nem volt hosszú? — mondja az képviselő.

— Igen, — nem, — így az gulyás.

— De hát mégis, szép ötsém, mondd meg, mi tetczött benne leginkább? — kérdi az nagy úr a gulyás bojtárt.

Erre oszt tisztességszaván lekapja a szortyogós pipa készséget a legény és odaválaszolt:

— Hát az volt benne a legtetczettebb „Tekintetős“ uram, hogy az egész tárgyallás alatt egyszer sem tetczett köpni. Látni való, hogy „úr“ tetczik lenni. Isten éltesse a Tekintetes urat!

Neki ez tetczett. Nekem — mind

a kettő. — De az egy tsöppnyit se, hogy engöm, egyszerü pogárt olyan könyvetskébe installálnak, a melyikbe tsupa okos urak tsillogtatják meg az irói talentom brilliantomait. Hogy is szól tsak az dalotska: mezei virágnak drokban a helye. — Ó Schaff Gyula! Jó Schaff Gyula. Tsitsogó. Árpádtér! Mert nints minden ugy, mint régen. Kocsma van. Borod prima. Lenne ott mező. Kocsma előtt drok s abban — virág!

Szép közönség szeress bennünket
Hasonló lyókat

Pondró István.

Idill 1934.

Férj: Unom az életemet.

Feleség: Én is a tiedet.

Biri Róza
Biri Róza

fűző és haskötő üzeme

Ferenc Józsefut 40

Egészségügyi cikkek gyári árban
Áraim nagyon olcsók!
Anyag minőség elsőrendű!

Polgári söröző

Szent Anna u. 46. Kandia u. sarok

Kitűnő uradalmi fajborok. Állandóan friss idénysör csapolás. Olcsó árak.
Pontos kiszolgálás. Esténként zene.
Tulajdonos: SZEKERES GYÖRGY.

Enyelgések.

A Hitközségi Előrehőgő ül a Bundában. Bekukkant hozzá az öreg Pa-racelsus.

— Ejnye de jó, hogy jössz öreg, olyan éhes vagyok s nincs egy vasam sem.

— Talán azt hiszed, hogy fizetek egy ebédet??

— Azt nem, olyan messzemenő álmodom nincs. De ha ránézek arra a savanyu pófádra, elmegy az étvágyam s ezzel el van intézve minden, — vá-

laszol enyhén röhintve a Hitközségi Előrehőgő.

Nagyot nyel az öreg s leül tényleg bús pofát vágva s ül, ül... szótlanul.

— Mi az öreg? Miért lógatod az orrod? Miért vagy úgy elkeseredve?

— Hát hogyné volnék elkeseredve, mikor ilyen hibásan születél. Te a természet egy eltévelyedése vagy, mert ennyi ésszel csak marha lehetett volna belőled, nem pedig emerfóma.

Pusztán.

Földbirtokos: No János, attól tartok, hogyha sokáig tart ez a nagy meleg, minden barom elpusztul.

Számadó: Csak a nagyságos urat tartsa meg az Isten.

Móricka érdeklődik.

— Papa! A házitanító mindig azt mondja nekem „fiam“. Hát van ehhez neki joga?

— Ha ő azt mondja, akkor van.

A modern iovas.

— Kohn ur nincs itthon, már reggel kilovagolt.

— S mikor jön haza?

— Rendesen a ló után egy fél-órával.

URINÓ.

Hölgy: Kikérem magamnak, hogy az uccán molesztáljon. Én urinó vagyok. Uccái ismeretségeket nem kötök. Ha velem akar beszélni, keressen fel a lakámon.

Kiss Böske modern kozmetikája

Debrecen, Piac u. 61. félemelet.

Legtökéletesebb és legmodernebb gépekkel felszerelve.
 Arcápolás, hajszálszedés, szemölcségetés, mindenféle szépséghiba eltüntetése
 Gyógykrémek, puderek. — Művészi esti kikészítés.
 Meglepően olcsó árak!

Kánikulai egyetemi jegyzetek.

Ádám. „Könnyű nekünk!” volt kedvenc szavajárása s olyankor hüvösön szeretett Évájának drága jó májára gondolt, miközben felfedezte a paradicsomot, mely apró szárnyasok és kígyók tagjaival együtt főzve ma már zónában hatvanért villamos oda és vissza kapható.

Kain. A bélyegzőgyárak voltaképen neki köszönhetik egész egzisztenciájukat, mert ő fedezte fel a Káin-bélyegzőt, állítólag a botot is, nem is beszélvén az emberöléstől, az utonállásról, a hóhér iparról. Ugy látszik, az első feltaláló volt s ő találta fel a feltalálást.

Ábrahám. A kebelnövesztő kozmetikusok és ortopédisták őse. Hiteles kuffók szerint 187 cm. Loreley kebelében egész nemzedékek kényelmes pihenőt találtak s vikendezni oda jártak.

Noé. Fellépése kor- és borszagot jelentett. Kiváló érdemeket szerzett a bor- és sportipari tereumon. Kiváló versenyregattás, ki versenyen kívül elsőnek startolt Ararát csucsra. A negyvennapig tartó esőszag (Medárd akkor

beváltotta ígérését) úgy megutáltatta vele a vizet, hogy azonnal vesszőket rendelt Ceglédről. Sajnos, hárkájába (irta Hatvani Lili) annyi minden vacakot bevitt, hogy Dittrichstein és kollegái ma is abból élnek, hogy azokar pusztítják.

Salamon. A humor királya, pesti komikus, szabadjegyet nem adott, neki is föbbe van, nem volt igaza, de annak a másíknak igen, ősenek, aki hires jogász volt s a vita tárgyát, mely véletlenül személy volt, nem keresztbe, hanem hosszába osztotta ketté s így semmiféle pikáns megjegyzésre alkalmat nem szolgáltatott. Bölcsessége ma is utólérhetően s a fénypaszta-gyárak ma sem bírnak olyan fényességet létrehozni, mint Salamon az ő főkéletességében.

Jákób, A Magirus-létra feltalálója, bár Ágai Adolf Leiter Jakabra igyekszik ezt rátozni, de Mi csak jobban tudjuk. Leiter örülhet, hogy egyáltalán megszületett, sőt szülő apja egy valószínű hirlapíró volt; sajnos, akkor még a Nagydió nem volt kitűzve

HELLER JENŐ faesztergályos

RÉVÉSZ-TÉR 1. (SZÉCHENYI U. 1.)

IPARMŰVÉSZETI FATÁRGYAK NAGYBAN ÉS KICSINYBEN.

s így kedvenc eszméjét nem valósíthatta meg s az új napilap sohasem látott napvilágot.

Józsue. Az első rendszeres katonai fuvózenekar primása. Ha a bombardójába fujt, Jerikó falai olyan alaposan lehullottak, hogy még ma is azonmód állanak. Hol volt akkoriban a tatározási költség levonhatása az egyenes és a görbe adóból? Ki förödött akkor az adózó polgársággal? — Mondják, hogy a Nap is az ő trombitaszavára állott meg s csak a Kant—Laplace-féle megrovási baland után vette fel újra a munkát. Ő szerezte egyébként az „Én vagyok a trombitás...” gyönyörű dalt, mely ma is elő-előbukkan különböző álnevei alatt.

Sámson. Delila cégtársa, boxbajnok. Keztyüibe vas-csavarokat dugott s knock-autolta Góliátot, akinek a tyukja Sámson óriási haját lenyirta, miáltal szarvai kilátszottak s ezt könnyedén felfedezhette egy fűkőben, de meg anélkül is észrevette volna az emberek röhgéséből, a nevetés pedig ől s így voltaképpen mondhatjuk, hogy Sámson öngyilkos lett. Kár érte.

Romulus. Kiváló experimantátor. Ő a dajka nélküli tej felfedezője. Megszopta az eleven farkast, mely mutatványát ezideig egyetlen cirkuszi artista sem tudta utánozni. Az tény, hogy „Ordas” sem akadt volna hozzá.

Rémus. Hires gátugró. Tejtésvére hiába intette: „Aki bolond, ugrik az, Remu, ne ugrálj, még leütsz valamit!” Nem hallgatott rá. Bátyja erre kapaváltali halálra ítélte és az ítéletet végre

is hajtotta, ezért őt a szövetségi kapitány 2500 évre hivatalvesztésre ítélte.

Cató. Utikában született s azonnal előadást tartott a marathóni szónoklás művészetéről. A pizzikatót is ő találta fel s emiatt fizethette holtanapjáig a gyermeknyaraltatási költséget. Azért lehetett valami a dologban.

A kánikulai egyetemi jegyzetek többi része egyelőre elveszett. Ennyit tudtam a kétlámpásomon fogni.

SZÁSZ LÁSZLÓ.

PROBLÉMA.

— Tanuld meg fiam, az Isten mindenütt jelenvaló és mindentudó.

— De tisztelendő ur, kérem, akkor miért kérdezte hát Isten a paradicsomban: Ádám, hol vagy?

Meteor

MOZGÓ

Kellemes szórakozóhely!
Hetenként háromszor tart előadást!

Gajdos István

képkeret készítő, müaranyozó
és templomoltár aranyozó műhelye

Debrecen, Ferenc József ut 63. sz.

Elvállal: Blondel, brüsszeli, florentin, modern és korabeli képkerekek készítését.

A MUNKANÉLKÜLI.

*Eleinte biz rosszul is esett,
a napot lopni, míg más keresett,
de csak megszokta; könnyű az ilyen,
hogy nincs kereset sajna, semilyen.*

*Bár néha akad, ritkán, az igaz
és a népkönyha... No, az is vigasz;
és a hőseség szintén valami:
hogy volt! hogy volt! mily gyakran hallani.*

*Ha rádér, akkor fut állás után
„betelt“ ezt hallja, vagy „holnapután...“
Két évtizedet tanult keresztül
a földet hányni jól is tud veszettül...*

*De napja — érzi, — egyszer felragyog...
„Dolgozni“ — mondja, — „mindent kész vagyok!“
Két diplomája, két diszes papir;
ugy megedződött, hogy már kész fakir. ANKA*

GRICZMANN GYULA

FÉRFI ÉS NŐ ORTHOPÉD CIPŐ SPECIALISTA

DEBRECEN, VÁRORHÁZA ÉPÜLET

Ludtalpbetétek, parafabetétek nagy választékban kaphatók. Számtalan elismerő oklevél

Hármasban.

A kis asztalnál hárman ültünk:
a férj, rémgazdag öregur
s felesége önaigysága, kl.
ha rámnéz, szívem elszorul.

A kis asztalon finom étek
s alig ettünk egy falatot...
Az öreg ur vagyonszerzésről
ékes tanulmányt hallatott...

A kis asztalnál ahogy ültünk,
acom sápadt, kezem remeg
s az asszony szeme azt kacsintja:
„Csak hadd dumáljon az öreg!”

Gyarlay.

JÓBNÉ HALAT ESZIK.

— Hogy én milyen szerencsés vagyok — mondotta Jóbné az urának büszkeségtől csillogó szemmel s mikor az kérdőjelle alakulva nézett rá, kacagva folytatta:

— Pompás rántani való halra akadtam ma a piacon s kilója 90 fillérbe került. Gondoltam, mért ne ennél egy szer halat is, hisz megunhattad már azt az örökös marhas meg sertéshust ragni...

Jób egy kissé lehült:

— Tudod, drágám, hogy én egyáltalán nem szeretem a halat, sem az ízét, sem a szagát.

— Ilyen vagy te, pedig az a világ legfinomabb étele, igazi gurmann étel, hát kell szeretned.

— Semmiféle extra vagabundusz dolgot nem szeretek, sem rokfort sajtot, sem semmiféle bűdös és disznó dolgot. A jó magyaros ételeket, azt igen. Lebbencslevest, gulyáslevest, tölttkáposztát, turós csuszát. Azt nevezem ételnek! De hal? Hát mi az? Megkocsonyásodott víz, amely tele-

szívta magát a víz minden moszatával s attól hizott meg.

— Légy szives, ne vedd el az étvágyamat. Legfeljebb nem eszel s azal vége, de ahhoz nincs jogod... Én a javadat akartam. Bőjt van... Különbben is kíváncsi vagyok, hogy akkor mit fogsz ma ebédelni, mikor hallevest csináltam a fejből a hálnak, halsültet halsalátával...

— S tán még halas galuskát tészának? — kérdezte Jób kissé gúnyosan.

— Igenis, ha nem is galuskát, de halhassét...

Jóbné nagyszaporán felterítette az asztalt s behozta a pompás hallevest, melynek szaga Jób orrán keresztül behatolt tüdejébe, gyomrába...

— Ugy érzem magam, mintha Vencében lennénk nászutunk vége felé: elrontott gyomor, civódás s a nagy kanális orifacsaró szaga.

— Legalább kóstold meg...

— Soká tudnál arra rávenni s kérlek, ha már magad halat eszel, leg-

Tiszántul legnagyobb sorsjegyzülete

Buray Sándor

m. kir. osztálysorsjáték föelárusítása

DEBRECEN, FERENC JÓZSEF UT 14. (BIKA SZÁLLÓVAL SZEMBEN)

Telefon: 28-80. — Postatakp. csekkszámra 6607.

alább míg tart az étkezésed, egyetlen szót se szólj...

— Dehogy szó'ok, sőt magam is nagyon felek halevés közben annál is inkább, mert még gyermekkoromban azt jövendölte egy cigányasszony, hogy bélszálkától fogok jobblétre szenderülni. Azóta félek s ennek a halnak reppenetes sok szálkája van.

— De ne b. szélj hát, — könyörögött Jób s remegve nézett nejére, aki egy-egy kanálnyi sűrű hallevest öntött ajkai közé, miközben azokról zuhatagként ömlött a szó:

— Nem is mernék beszélni... De ne busulj, hozok neked is ebédet, van egy szép darab sült kobász, pedig igazán, legalább a rántott halat megkóstolhatnád, mondhatom, finom ize van. Igazi, inycnc csemege. Nincs ennél jobb étel a világon. A kathólikus papok tudják, mit csinálnak...

— Klára, — rimánkodott Jób, — egy szót se többet, vagy elrohanok hazulról. Ne kacérkodj a halállal.

— Azt érted Mindjári fenyveretődző'. Pedig, ugye ezektől a kis filigran szálkától meg sem igen lehetne fuladni? A nagyot meg, ugy sem bolond az ember, hogy meggye...

— Aszta Nilszen...

— Ugy, ugy, csak higyiél neki. Ezek a nők akármit belétek dumál-

hatnak, de nekem bezzeg még azt sem hiszed el, hogy ennél csodálatosabb. egészségesebb étel a világon sincs.

Még egy kanállal bevett szájába s s a következő pillanatban bekövetkezett, amittől Jób annyira remegett, — fuldokolni kezdett. Egy picis kis szálka torkán akadt.

Szegény Jób tipegett-topogott a szobában, még kiabálni sem mert. Jobné nem jutott levegőhöz s torkából a szokottnál is különösebb hangok törtek elő.

Jóbnak csak nagysokára jutott eszébe, hogy egy falat kenyeret erőszakoljon önagysága szájába s a falat kenyer szerencsésen levitte a szálkát a gyomorba.

Most Jób olyat tett, amit rendes körülmények között nem igen mert volna megtenni. Kirohant a konyhába, felkapta a fál rántott halat, másik kezébe e fál rózsásra sült hassét, kirohant az udvarra s a személtárába szórta egyiket a másik után. Előbb a rántott halat, azután nyomtatéknak a hassét.

— Te örült, — kiabált Jobné, — legalább a hassét ne dobtad volna ki, hiszen abban nem is lehet szálka, azt atpassziroztam.

— Átmehetett egy-kettő a készülőken — mentegette tettét Jób.

TÓTH GYULA ÜVEGES BOCSKAI-TÉR 2.

TELEFON: 32.80.

Képeretézést, üvegezést és gittelést részletre is felelősséggel készít.

Kántor Ernő és Társa

áruháza Városháza

Háztartási cikkek, diszműáruk, iskolai és aktatáskák,
útikofferek, bőrdiszműáruk, illátszerek, zsebkések, ollók, borotvák,
játékáruk nagy raktára.

— És én mit fogok most ebédelni?
— kérdezte Jób né és villogott a
szeme, mint a szentjánosbogár az
augusztusi éccakában.

— Megosztom veled a kolbászsomat,

— mondotta Jób nagylelkűen, — de
ide többé ha, ameddig élek, be nem
teszi a lábát!

— Pedig de csodálatosan finom
aromás étel! — suttogta az asszony.
Rany.

TÁNCKÖZBEN.

Hölgy: Mondja kérem, uriember Ön?

Ujju: Kérem... kérem... ebben még nem kételkedett senki...

Hölgy: De nem is tételezte fel senki.

Központi Drogéria

Városháza épület

Kölnivizek, piperecikkek, kötszerek, vegyszerek
legelőnyösebb beszerzési forrása

Tul. KONDOR ISTVÁN.

A legjobban bevált háziszser
gyomorgörcsnél és étvágytalanságnál a

Hollandi gyomorcsepp

Készíti: MIHALOVITS GYÓGYSZERTÁR Debrecen.

A BOLDOG HÁZASSÁG 6 ARANYSZABÁLYA FELESÉGEK SZÁMÁRA

1. Légy mindig türelmes.

*Ha türelmed soha el nem veszted,
könnyen viselheted el keresztet . . .
Kosztpenz kevés? Vonj vállat, te drága,
s főzzél paszujt neki vacsorára.
Nyugodtan várd, míg éjjel hazatér
és ne oggódj a csacska pasasér'.
S ha etherdálta mind a hozományt,
keress neki egy gazdag csunya lányt.*

2. Ne hanyagold el tested s szellemed.

*El ne hanyagold bájos testedet,
melynél szebbet ma alig festenek
s aggasd tele divatos ruhával,
nem törődvén a modell-árával;
de szellemed is műveld szüntelen
— sok pletyka között gyöngyszem is terem, —
s ha egy fokkal butább urad nálad,
a viláért fejéhez ne vágjad.*

3. Ne légy költekező.

*Ne költekezz, nincs annak értelme,
mert számolni tud a férfi-elme,
okosabb, ha számlát küldsz nyakára,
mert azt kifizeti nemsokára
s szoktasd arra, hogy gavallér legyen
s ne virágot, Inkább ékszeret vegyen . . .
Csak pénzt ne kérj s ha mégis kell neked,
kabátzsebből kiszedegetheted . . .*

4. Ne tüntesd fel magad jelentéktelennek.

*Mutasd, hogy buknak rád igen sokan,
izguljon reggel, mikor elrohan,
izguljon déltben, mikor hazatér,
hisz él-hal urad az izgalomért . . .
Ha beszélsz vele, rettentőn vigyázz,
mihez nem ért, csak olyanról vitázz
s dicsérd meg abban, amiben nemes.
Ha tulontul vak, mondd, hogy szemes.*

5. Ne felejtsd, hogy férjed néha szeret . . . és szívesen marad egyedül.

*Ne felejtsd, hogy férjed néha szeret
— olyankor vághatsz rajta bő eret;
urad tudja: a szép sokszor gyötör,
fölénnyel kezeld, Te égi gyönyör . . .
Néha örül, ha egyedül marad,
olyankor halkán hordjad el magad
s szélszárnyán sóhaja elér,
repülj haza, otthon vár sült babér.*

6. Ne felejtsd, hogy a házasság, olyan, mint egy uj bársonyszalag.

*Ne felejtsd, hogy a házasság olyan
— azért nem illik venni komolyan, —
mint egy vacak olcsó bársonyszalag,
a színe elvész, rongya megmarad . . .
Dehát kár azért kétségbeesned,
sírnod sem kell, csupán azt kell tenned
— ez álláspont még nem túlhaladott;
— vegyél egy másik bársonyszalagot!*

Idegen ötlet nyomán:

Rany.

A Nagyur hajnala.

Nyolc óra még nem volt. Kordás a parányi titkár és a sovány Nédli kisaszony már javában bontogatták a reggeli postát a Nagyur előszobájában.

Nédlike kisaszony egy illatos boritékot emelt fitos orrocskájához:

— Az ő szaga! — lihentette halkán, bizonyos áhitattal hangjában s óvatosan, hogy legfeljebb Kordás hallhassa meg, — Ő irt! . . .

— A művésznő? — kérdezte Kordás suttogó hangon s gondolatban szívére szoritotta kezét, mert titokban szerelmes volt. Hell kisaszonyba, a művésznőbe, a Nagyur bübájós pártfogoltjába.

— Ő! — rebegte Nédli s pillanatra lehunyta szemét.

— Az este láttam és élveztem, eszményi volt, Nédlike, eszményi. Az a csodálatos ritmus! . . . Ah, so-

Legdivatosabb ruhákat készít hozott szövetből is — *olcsó ár*

Szabó László szabó mester

DEBRECEN, PIAC U. 42. Pannónia udvar
ezelőtt *Széchenyi ucca 1. sz.*

Elsőrendű munka. — Pontos kiszolgálás.

hasem láttam még olyan hangot...
Irigylem a Nagyurtól azt a nőt...
— Látja, én meg Helltől irigylem
a Nagyurt...

Nagyurnak nevezte az egész bank
fel-överőcei Zelegánt, a vezérigaz-
gatót, azt a tömzsi. vereses, kopasz
urat, akit az ország egyik fele óriá-
si vagyonaért, másik fele szédítő
üzleteiért irigyelt.

Nédlikének meg Kordásnak külö-
nösen nagy oka volt az irigységre.
Sokat gürcölő, kis fizetésű ember-
kék voltak, akik havi kiadásaikon
keresztül itélték meg a Nagyur mar-
kába hulló jövedelmet s a gesztust,
amellyel a Nagyur látszólag könnye-
dén világgá szórta azt...

Csak tegnap is... Egy gyűjtő
hölgygárda ment be hozzá, aki egy
perc múlva kiszóltott:

— Egyezer pengős csekket állít-
son ki Kordás, é méltósága rende-
lére...

A gárda szigoruan ellépdelt s
csakhamar a kis Hell, a szőke csoda
libbent be, mintha nem is földönjáró
lény lenne...

Hell, a jóhangu énekesnő, akihez
az aranyifjuság álmái szállanak, a
költők rajongott muzsája, barátnök
és konkurrencia pukkasztási neto-
vábbja...

— Étet, ez igen: Élet! — sóhaj-
totta Nédlí...

Kordásnak most eszébe jutott a
Nagyur felesége és elpirult. Még a
Hellnél is különb. Az igazi nő!..
Nem is lehet megérteni, hogy is
mehetett a Nagyurhoz, aki mégis
csak... Magunk között bevallhat-

juk, hogy mégis csak... Nem való
ahhoz a ragyogó nőhöz...

A telefon szólt. Kordás felvette a
kagylót s vidáman belekiáltott:

— Halló! ki ott, itt Kordás, a
vezér titkára...

Már rohant is az öreg Knezits
bácsi, az eljáró. Messziről püsszegett,
integetett:

— Halkan. az Istenért, titkár ur.
A vezérigazgató ur öméltósága bent
van a szobájában...

— Bent? — Döbbsentek meg azok
ketten. — Ilyenkor?

— Alszik, fel talál ébredni...
Az éjjel lekergette az asszony s
szegény gyomorhajos embernek azon
a bőrdíványon kellett áttéferegnie
az éccakát... Szegény fickó! —
sajnálkozott Knezits bácsi. — Mond-
hatom maguknak, jobb dolga van a
kutyának, mint ennek... Egyik ol-
dalon a művésznő, az a kis szipoly,
a másikon a méltóságos asszony...

Legyintett kezével, széleset, un-
dorral:

— Én mondom maguknak a Kne-
zits, nem embernek való a sorsa...
Reggel felé vacogott a foga, én te-
ritettem a kabátomat az árvára...

Rankay Gyula.

CSENDES HÁZASÉLET.

— Miért akarod már te is elsa-
já-títani a siketnéma jelbeszédet?

— Csak azért, kedves barátom,
mert mióta megnősültem, egyáltalán
nem jutok szóhoz.

Könyvkötéseket, bördíszmű munkákat

szakszerűen készít, szolid árak mellett

Nagy István könyvkötő és bördíszműves

DEBRECEN, SZENT ANNA UCCA 10.

A KIS JULIS.

Volt a háznál egy kis cseléd,
kérlek alásson,
ruhát szárított egyizben
fent a padláson,
kérlek alásson.

Azt hittem, hogy macska zörög
fent a padláson,
hát Juliskát találtam ott,
kérlek alásson,
fent a padláson.

Segítettem teregetni,
kérlek alásson,
vigabban telt így az idő,
fent a padláson,
kérlek alásson...

Eltűnt egyszer a kis Julis,
kérlek alásson,
harma napra akadtak rá
ott a padláson,
kérlek alásson.

Milyen hű volt a kis Julis,
kérlek alásson,
ott kezdte el s ott végezte,
fent a padláson,
kérlek alásson...

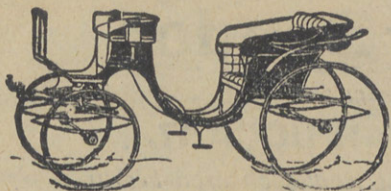
ANKA.

Biztosítás.

Bajta Péter bátyánk nagyon neki-
búsult állapotban leledzett.

A föld elértéktelenedett, több volt
már a teher rajta, mint amennyit
még a földéhes szomszéd is
adott volna érte, pedig annak
könnyű a helyzete, mert dagasz tár-
cával hozta Amerikából a dollárokat
nem is olyan régen...

Mintha csak az égből pottyant
volna az a göndörfürtű fiú, aki mo-
torkerékpáron érkezett a tanyára.
Meg is rohanták a kutyák, de re-
vorveréből két lövést tett feléjük...
Ki kellett menni lecsöndesíteni a
kutyákat s akkor azon kezdte, hogy:
— Ejnye, be takaros tanyája van
nemzetes uramnak, azt hiszem test-

Riesz Henrik

kocsigyár

DEBRECEN, HATVAN UCCA 58.

Telefon : 21 09.

Alapitva : 1878.

vérek között is megér tizenkétezer pengőt...

Tetszett a beszéd Bajtának, bár nem nagyon mutatta.

— Még ez a bolond! gondolta. — Ötöt sem ér, tizenkettőre taksálja... Aztán immel-ámmal fennszóval tudakolta:

— Mit akar az ur errefelé ebben a rut szeles időben.

— Majd csak belül mondom el, mert hátha jó füle van a szomszédnak.

A motoros a motort rozoga sővénynek dütölte s belül kerültek.

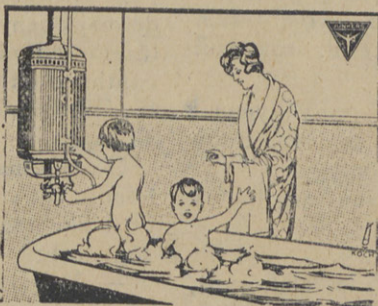
Ott az ifju se szó, se beszéd, előkapott egy kis bádóg dobozt a zsebéből, kivett abból egy zöld kockát, annyi volt az csak, mint egy kockacukor negyedrésze, meggyújtotta az asztal sarkán. Égett a kis jószág szépen, füsttelenül és amikor eléget, nyoma sem maradt az asztalon egy fíkaranyi sem.

— Láta ezt bátyámuram?

— Láttam. Oszt mire lehet ez jó?

Gyenes Antal Debrecen

GÁZ fürdőkályhák - tüzhelyek,
Fürdőszoba berendezések,
Szivattyúk minden célra,
Csatornázások,
Központi fűtések,
Kazánok - minden rendszerben
barnaszén füstmentes tüzelésére,
Átalakítások - javítások,

MINTA-
RAKTÁR

SZENT ANNA
UCCA 8.

Telefon 19-37.

Belényesy Sándor

okleveles műörás mester

DEBRECEN, HATVAN UCCA 17.

Órák és ékszerek pontos javítását legolcsóbb áron készíti.

— Annyi baja van ma a szegény magyar embernek s most képzelje hozzá kedves bátyám, ha véletlenül légne ez a 12.000 pengőt érő kastélyszerű tanya, akkor esetleg még több baj lenne...

— Értem, értem...

— Az én biztosítóm igazságszerint nem is magyar vállalat. Ugy értem, hogy a főintézet ellenséges indulatú országban van... De mit magyarázzak olyan sokat, hiszen érte kedves bátyám.

— Értem, értem.

— Abban az órában, amint életbelép a biztosítás és én elhozom a díjnyugtát, bátyámuram kifizeti, átadok bátyámnak ebből a furcsa zöldből is, sohase tudja az ember, mire lehet ez jó... Nem akar a fa meggyuladni, mert nyirkos, mindjárt lángra kap... És ez nyomot sem hagy, pénzbe sem kerül, ráadásul adom...

— Huncut az ur, hogy ilyenell jön... És még egy baj van, hogy biztosítva van a házam.

— Azon is könnyen segíthetek én, bátyám...

Feld alaposan megmagyarázott mindent, az ajánlat is aláíródott, pár hét múlva meg is jött Feld és

hozta az első díjnyugtát s mikor felszedte az első fizetséget, letett az asztalra egy fél kockányit abból a zöld vacakból.

— Mondanék én valamit, Bajta uram, ne nagyon siessen vele, ráér ezt elhasználni egy félév múlva, de jól tegye el, nehogy megszimatolja valaki...

Bajfa el is tette a komót legmélyére egy kis papiros iskátulyába, majd jó lehet az még valamire...

Négy hónap múlva azután szorult a hurok... A bank törlesztést követelt, no, most jó lesz előkeresni azt a kis tüzelőt, nedves is a világ, nyomot sem hágy, célirányos az ilyesmi.

Kereste. A komót megvolt a helyén, a kis iskátulyát is megtalálta, szépen átkötte nemzetiszin szalaggal. Reszkető kézzel bontotta fel, de majd hanyattvágódott: a kis zöld tüzelő eltűnt szőrén-lábán örökre, mintha csak a föld nyelte volna el. Elpárologhatott, nyomot sem hagyva maga után...

Gondterhelt szemekkel, ráncolt homlokkal sokáig nézte az üres dobozt az öreg, azután keserűen felsóhajtott:

— Mégis csak becsapott a zsi-vány...

Rany.

Szabó József uri szabósága Szèchenyi ucca 6

*Olcsó fazon árakkal
készít elsőrendű divatos
ruhákat*

Prohászka és Társa

tüzifát, szenet
prima minőségben, olcsón, pontos
mérlegelésben szállít,

Bethlen u. 44. Eötvös u. 18. — Telefon 11-61.

Uram! Nősüljön meg!

VIGJÁTEK EGY FELVONÁSBAN.

Irta: Kiss István.

Személyek:

Bányász, fogorvos
Páciens
Türelmetlen szüzek
Inas.

Első jelenet.

Bányász fogorvos, inas.

Bányász (vizsgálja a nő fogait): Szabad ezt az oldalt is, kezét csókolom... Igen... itt is van két gyenge fog... Összesen hét, de hármát tömni lehet. Azután behuzzuk egy kis arannyal...

Páciens: De orvos ur... nem lesz az egy kicsit drága?

Bányász: Ugyan kérem... drága... mi lehet drága egy ilyen drága kis nőnek. Nem az a néhány picurka fog, de tetőtől-talpig megérdemelné, hogy bearanyozzák...

Páciens: Tudja, hogy ez nem rossz ötlet? Biztosan hamarabb férjhez mennek.

Bányász: Viharos tiltakozás, kezét csókolom... Micsoda gondolat... páncélos nő a huszadik században...

Páciens: Ez a páncél azonban nem

védő, hanem támadó fegyver lenne... a leggyengébb pontjukon támadná meg a férfiakat.

Bányász: Ismételt ellenmondás részemről... csókolom a kezecskéit... Rám pl. egy ilyen páncélos nő abszolúte semmi hatást nem tenne... Engem egy nő annál hamarabb lefegyverez, mentől lengébb fegyverzetben áll velem szemben...

Páciens: No, nem hinném... kipróbált harcos lehet az, aki ennyi idő alatt sem rakta le fegyverét egy nő előtt sem...

Bányász: Ki tudja... hátha nem bennem a hiba... Látja, én már évek óta várok erre. Nagyrészt nők a pácienseim és valahányszor egy új hölgy megjelenik a rendelőmben... új parfüm illátát hozza ide az orvosság szaga szobába... és én fölébe hajlok így... a kombinéja nyílásán megvillan a kis fehér melléből egy darab, olyankor mindig arra gondolok, hogy talán ez a nő lesz az, aki nemcsak páciens... aki több mindenkinél, akik idejártak hetekig hónapokig... és aztán egy

Gázbevezetéssel,

gázberendezések javításával, jókarban tartásával

Nagy Béla

szerelési vállalatát bizza meg.

SZENT ANNA UCCA 27 SZÁM.

nap elmaradtak végleg ... Sokan előbb ki is fizettek ... mások erről is megfélekedtek ... Én minden új paciensemnek a nevét azonnal a gondolattal írom be a rendelő könyvemben a nevem alá, hogy talán ez a két név így fog maradni együtt egy életen keresztül ... Nem én tehetek róla, hogy eddig nem sikerült ... De talán ezután ... Szabad a nevét?

Páciens: Papp Irénke.

Orvos: Papp Irénke ... új, friss lánynev itt a nevem mellett. Csupa titok, rejtelem ... szép, mint minden kezdet. És most ... most jön a csunya, megalázó próza ... hét fog ... négy műfog hiddal és három tömés arannyal egyszázhusz pengő ...

Páciens: Csak száz, orvos ur ... a barátnőmnek is annyiért csinálta a Dávid doktor.

Bányász: Drága kisasszony ... nézze, ne vitatkozzunk ezen ... Ha érezné, hogy vérzik a szívem, míg ilyesmin vitatkozunk. Nézze, már be is irtam a 120 pengőt és ettől a pillanattól kapcsoljunk ki minden hitvány anyagi kérdést ... Jó?

Páciens: Hát legyen ... jó.

Bányász: Előleget mennyit szabad beírnom?

Páciens: Hát mégis?

Bányász (fájdalmasan mosolyog): Üvölt a lelkem fájdalmában ... mily pikákos az élet ... (szeliden,

magyarázólag) En ugyanis kénytelen vagyok ebből élni ...

Páciens: Nem lehetne kérem az előleget ... utólag? ...

Bányász: Vérkönnyeket sírok belül ... de nem lehet ...

Páciens: Hát akkor husz pengő ...

Bányász: Nem lehetne legalább harminc?

Páciens: Nincs nálam több ...

Bányász: Akkor tényleg nem lehet ... (miközben a nyugtát átadja.) Ha tudná, mit érzek ... Virágokat szeretnék küldeni magának ... körülhinteni rózsákkal és pénzt kell elfogadnom magától ... Hajh, keserű élet ...

Páciens: Akkor hát rendben vagyunk ... holnaptól jövök minden másodnap.

Bányász: Mindennap ünnep lesz számomra, amikor belép ide ...

Páciens: Akkor jöhetek esetleg mindennap is ...

Bányász: Óh nem ... azért mégsem ... hol hallott olyant, hogy mindennap ünnep, ez mégis sok lenne ... Kezétsókolom ...

Páciens: Pá, orvos ur ... a vizslátásra ... (El.)

Második jelenet.

Bányász.

Bányász (homlokát törli): Csuda nehéz kenyér, az ördög vigye el. — Ezek a nők mind elkivánnák, hogy az aranyfogon kívül még el

Pesti főárusítók sorsjegyeivel
költségmentesen játszhat, ha sorsjegyét a

Sorsjegyárudában

Debrecen, Piac u. 20. Városháza — vásárolja.

is vegyem feleségül őket azért a pénzért... (A könyvet nézi) Papp Irén... új név... csupa titkozatosság... vajjon meg fog-e fizetni?

Harmadik jelenet.

Bányász, inas, majd három szüz.

Inas: Doktor ur kérem... három nő van a várószobában...

Bányász: Ajjé... három nő egyszerre... Na semmi... már benne vagyok... Jöhetnek...

(Belép a három nő.)

Bányász: Csókolom kacsóikat hölgyeim... Allok becses szolgálataukra...

(Három nő egyszerre revolvert ránt e'ő és rászegzi) Fel a kezekkel...

Bányász: De kérem... mit jelentesen ez...

1. nő: Semmi kérem... fel a kezekkel, mert lövünk...

2. nő: Csak egy perc türelmet... mindjárt elmagyarázom...

3. nő: Hogyne... mindent csak te... majd én mondom el...

1. nő: Miért nem én?

2. nő: Elvégre egyforma jogunk van...

3. nő: Hát jól van, pukkadj meg a jogoddal...

Bányász: De hölgyeim, az Isten áldja meg magukat... ne civalkodjanak... szeressék egymást...

1. nő: Maga hallgasson...

2. nő: Igen, fogja be a száját...

3. nő: Ki kérdezte magát... mi nem egymást akarjuk szeretni.

Bányász: Örülök, hogy végre egy véleményen vannak. De lehetne tudnom, bájos angyalok, hogy mi célból rontottak be ide hozzám késő este állig fegyverben...

1. nő: Hallod... azt mondja, bájos angyal vagyok...

3. nő: Csak semmi ellágyulás... ez a csirkefogó ezzel akar a lábunkról leszedni...

2. nő: A lábunkról leszedni... ah, bár már látnám...

1. nő: Tehát ide figyeljen... mi a T. Sz. E. tagjai vagyunk...

3. nő: Tehát idefigyeljen... mi a T. Sz. E. tagjai vagyunk...

Bányász: Mí az a T. Sz. E.?

2. nő: Türelmetlen Szüzek Egyesülete... Alakultunk három hete...

Bányász: Az egyesület egészen fiatal...

3. nő: Nem csak az egyesület... a tagjai is...

2. nő: Hagyj beszélni... Tehát célunk szakítani azzal az ostoba hagyománnyal, hogy a nő, mint Hamupipőke, összetett kezekkel várja, míg a férfiak el kegyeskednek jönni érte...

Bányász: Micsoda előzékenység... Önök helyébe jönnek a férfiaknak...

2. nő: Mindjárt nem lesz olyan jó kedve. Mi listára tettük azokat a férfiakat, akik bár pozíciójuk és anyagi helyzetük megengedné... makacsul és következetesen kiker

Kerékgyártó kézimunkaipar

Debrecen. Kossuth ucca 5. szám

kézimunkák legolcsóbb beszerzési forrása

rülték azt, amit a természet parancsa előír számukra... a házasságot. A Türelmetlen Szüzek Egyesülete ezeket felszólítja, hogy haladéktalanul rendezzék fennálló tartozásukat... Ellenkező esetben...

Bányász: Ellenkező esetben?

2. nő: A Türelmetlen Szüzek Egyesülete amilyen előzékenyen jár el és egyszerre három bájos, fiatal nőt is bocsát rendelkezésre a kijelölt nyomorult férfiaknak választás céljából a házasság érdekében... époly könyörtelenül meg fogja semmisíteni azt, aki továbbra is ki akarja kerülni a természet által előírt köteleességeket. Az ilyen embernek nincsen létjogosultsága... tehát ki kell törölni az életből, hogy átadja helyét azoknak, akik nem idegenkednek attól.

Bányász: Jól értek... akkor hát engemet is...

2. nő: Ugy van, mi azért jöttünk, hogy felszólítsuk: Uram, nősüljön meg...

Bányász: De kérem...

2. nő: Semmi de... Itt vagyunk hárman... Válasszon, de sietve, mert maga legjobb esetben is csak egyikünket veheti feleségül és az éjjel még a másik kettőnek is el kell helyezkednie.

(Ebben a pillanatban nyílik az ajtó s belép az inas.)

Negyedik jelenet.

Bányász fogorvos, szüzek, inas, majd Banyászné.

Inas: Doktor ur kérem... itt van a nagyságos asszony... sürgeti, hogy tessék menni már vacsorázni...

3. nő: Miféle nagyságos asszony?

Bányász: A feleségem, hölgyeim... (belép) akit ime bemutatok önöknek... Én ugyanis már öt éve nős vagyok... de titkolnom kell a páciensurám érdekében... Tetsszik tudni, a hölgyek csak szivebben mennek oda fogat húzatni, ahol még nem nős az orvos...

2. nő: Mehetünk... (megvetőleg) Az áldozat már kézben van... (Függöny.)

Városi Takarékszövetkezet és Hitelintézet R. T.

Csapó ucca 4. szám.

(Saját ház)

Alapítva: 1873. évben.

TELEFON: 11 94., 11-96. SZ.

Külön osztály:

Zálogház

Prohászka és Társa

tűzifát, szenet
prima minőségben, olcsón, pontos
mérlegelésben szállít,

Bethlen u. 44. Eötvös u. 18. — Telefon 11-61.

IGY IS LEHET ...

Ezüst villával, ezüst késsel
salonnát enni csodajó,
ezüst tartóban áll minálunk
az olaj, ecet és a só ...
Trallihó, trallihó ...

Bőven csipkézett zsebkendővel
töröljük orrunk untalan,
ha néha prüszkölni szeretne
a kis pisze, vagy csintalan ...
Trallihó, trallihó ...

Lakásunk remek, hat szobás,
féléve már nem fizetjük,
de nem hagyjuk ott, mert az édest
igen nagyon megszerettük ...
Trallihó, trallihó ...

Ruhánk pompás, hitelbe vettük,
szabónk — az sirva néz felénk,
s hogy villám csapjon, ne ruhánkba,
azt kívánja, de mibelénk ...
Trallihó, trallihó ...

Lám, milyen dolgunk van minékünk,
nem halunk meg tán sohasem,
s ha mégis egyszer azt megtennénk,
akkor sem tennénk szívesen ...
Trallihó, trallihó ...

Gyarlay.

AKI BETEGEN IS DOLGOZIK.

Araynál szorgalmasabb hivatalnokot nagyon nehéz lett volna találni. Reggeli nyolc óra már íróasztala előtt találta s hivatalos óra után ő zárta be az osztály folyosójának ajtaját. Nagyon sokszor délután is feljárt hivatalába s még a szigorú Xavér főispánnak is észre kellett

vennie azt a tulfeszített munkát, amit kifejtett és észre is vette.

— Magának nagyon sok a dolga. Reszortját meg fogom kissé nyirbálni.

— Ne tessék, méltóságos uram, ha szabad kérnem. Elemem a munka. Nem is jól érzem magam, ha

Elektrómotorokat

készít, javít, tekercesel

KOVÁCS LAJOS ELEKTROÜZEME

Debrecen, Miklós ucca 9. sz.

Telefon: 11-70.

körül nem vagyok véve munkával s hátralékom meg nincs...

— Nagyon helyes, — mondotta a főispán. — Ilyenmen kellene lennie, de azért agyon ne bizza magát. — Megveregette Áray vállát.

— Ó, kérem alásson...

— Bolond ez az ember — gondolta a főúr, — mit öli magát...

Hetek teltek s egy szép tavaszi délelőtt Árayt hívatta a főispán.

— Méltóztassék — mondotta Áray s trüszögött, krárogott, prüszszentett addig is, míg azt az egy szót kimondotta.

— A titkár urtól hallom, hogy maga barátom már napok óta betegesen dolgozik hivatalában.

— Ó, semmi, méltóságos uram, semmi. Csak 37,8 a lázam, már volt 38,5 is. El fog mulni. Nem szabad nagyon elkenyeztelnem magamat. Dolgoztam én már 39 fokos lázzal is, sőt. Ősszel tüdőgyulladásban voltam s anélkül, hogy ágynak essem volna, kiláboltam a legzebben. Nagyon betegnek kellene lennem, hogy otthon maradjak. — Beszédét többizben megszakította.

— Gondom lesz magára... Maga különben igen derék ember — szólt Xavér s ismételten megveregette Áray vállát.

Másnap a titkár lihegve jelentette:

— Méltóságos ur. Annak az örültnek 39 fokos láza van. Mutatta a hőmérőt. S hiába küldöm haza, nem akar menni...

— Ez nem örült, titkár ur. Ez az ember jellem s hogy példát mutas-

sak, ezt a fickót a legnagyobb titokban elő fogjuk terjeszteni egy harmadosztályú érdemkeresztre.

*

És megjött hónapok mulva a gyönyörű kitüntetés, egy tiszteletbeli állással sulyoebitva.

— Titkár ur. Hivja össze az egész tisztikart. Ünnepelesen akarom átnyújtani legderekabb tisztviselőmnek kitüntetését...

A titkár fületövéét vakargat'a és csak kisvártatva merete elmondani:

— Baj van, méltóságos ur. Árayt két hete nem láttuk.

— Hol van, mi baja?

— Nem tudom, nem üzent fel s mert tudtam, amint jobban lesz, ugysis feljön... Egy ilyen kiváló, szorgalmas ember...

— Értesítést kérek azonnal róla...

Esetleg, ha tényleg annyira beteg, magam is készséggel felkeresem...

A titkár kiment, de két perc múlva lihegve futott vissza:

— Megjött már Áray. Szobájában van.

A főispán felállt:

— Jöjjön titkár ur. Az ilyen ember megérdemli, hogy magam keressem fel. — És megindultak Áray szobája felé.

Az ajtó előtt megtorpantak, mert onnét tisztán kihallatszott Áray hangja, amint magyarázta egyik kollégájának:

— Igen kérek, csak nem vagyok örült, hogy olyankor maradjak otthon, amikor beteg vagyok. Krárog-

ni itt is lehet, ujságaimat itt is el-
olvashatom. Dolgom felől igazán
ráérek. Alig tudom így is agyonütöni
a hivatalos időmet. Ilyenkor egész
más. Így évente egy két kis szabad-
ságot veszek magamnak s most
például két hetet Lizivel Pesten töl-
töttem. Ismered, az a kis kórista-
lány. Szőke ...

Xavér összeráncolta homlokát s
faképnél hagyta ámuló titkárát s
szó nélkül visszasétált szobájába s
elgondolkozott:

— Ettől az embertől voltaképpen
tanulni lehet ...

Rankay Gyula.

Kiruccanás.

Dani barátunk, hogy most szalma
s kétségbeejtő volt unalma,
cseppet sem ágált érte sorsra
s jegyet váltott filléres gyorsra.
Mit árthat egy kis kiruccanás?
S ha valaki, nem ő — a MÁV hibás.

Mint facsart citrom — olyan a teste,
hogy felérkezett Budapestre,
igy azután nagy bánatára
szüksége lett egy szállodára
és lepihent. Pompás puha ágy,
kivánatosabb mint bármely földi vágy,

Mire felébredt, öreg este lett,
egy büffében valamit evett
s már is vonatra kellett ülni
— helye még nem birt ki se hültni.
Feje zug s mint részeg, oly kába
s visszabog szülővárosába.

Reggel hivatal, mert aki mulat
s kéjkedvében tesz vikend utat,
dolgozhatik bár szeme ragad ...

Dani akkor ily szókra fakad:
„Vinnie bár vasut feléért tova,
nem utazom én ily gyorsal soha“

Gyarlay.

Römy, Bridzs, **játékkártyák,**
Tarok, magyar

biztosan működő auto-
matikus világmárkás **öngyújtók** és alkatrészei
nagy választékban

Szász trafikban Piac u. 64. szám

NEHÉZ..

REGÖLÉS A LA LISZTIUS.

Haj, regő-rejtem ...
Könnyeimet ejtem:
Az olvasó hogy olvasna,
Kacagástól rengne hasa ...
Akárhová lépek,
Vicc-virágot tépek;
De nem lehet, hogy szabadna,
Tán a mennybolt leszakadna...
Haj, regő-rejtem,
Mosolyom at ejtem...
Ezer mókát összehozni
S nem lehet közétek dobni...
Muzsa csóktól nedves képünk,
Humoristák! nehéz nekünk!

Haj, regő-rejtem ...
A titkot im f jtem:
Tánclépésben busak jöttek,
Regölésért könyörögtek ...
„Nem lehet ám, drágám,
Kimértem már drágán.
Irtok, sirtok és itt álltok,
Kik parizert vacsoráltok...
Haj, regő-rejtem
S könnyeztek úgy sejtem;
Vicc, kroki az eledelem,
Én vagyok a Fejedelem...“
Mig a kushadt bús had
Zokogásba fullad ...

Anka.

Bámulatos hatású **Fáy-crém** Gyorsan és biztosan eltávolít szeplőt,
arcszépítő szer a májfoltot, pattanást. Egy tégely ára 1 P.
Hozzávaló FÁY SZAPPAN szintén 1 P.

Kapható

GRÓSZ NAGY FERENC gyógyszerésznél Debrecen,
ARANY EGYSZARVU GYÓGYSZERTÁR

SZÉPIRODALMI RÉSZ

Összeállította: Farkas L. Ferenc.

IRTÁK:

Kordás Ferenc

Bihari László

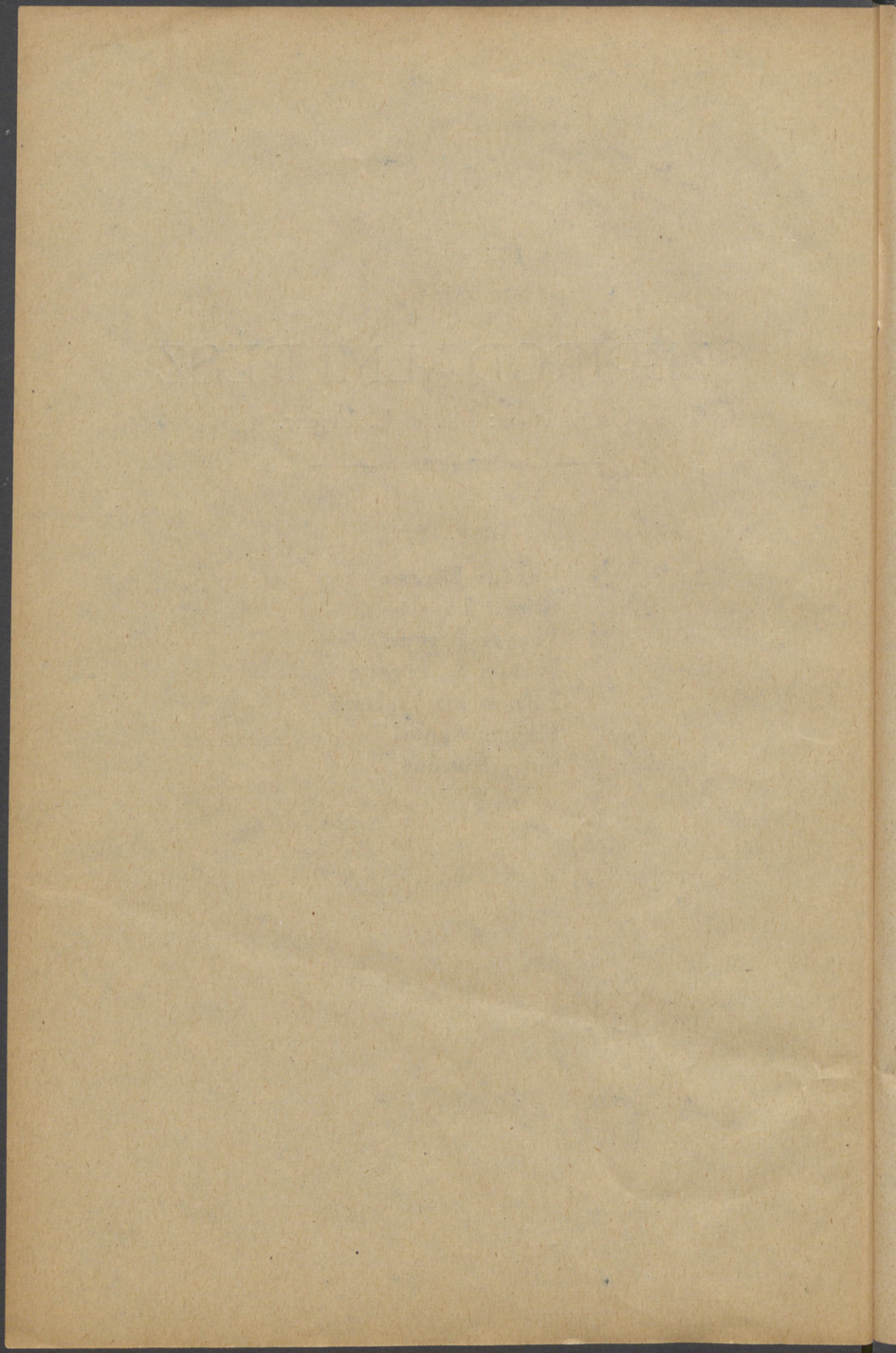
Veress Ferenc

Farkas L. Ferenc

Fábián Fuchs Jenő

Balázs Árpád

Nagy Sandor.

Marhahajcsár.

Zimankós téli szél
a testem tépi szét,
fergeteges tavasz
nyomorra behavaz,
szikkaszt a forró nyár,
cuppog az őszi sár,
megállni nem lehet,
mert ki ad kenyeret?

Héthatárt bejárok
miként a betyárok,
a szélen megállok
s rokolyás leányok
nézik a kinomat:
hajtom tinóimat,
marhákat, disznókat
s káromkodom jókat.

A piszok testemet
kimarta, hogy beteg;
talpamtól fejemig
csupa sár, nyelem is.
Meztláb. Bocskorom
elkopott, — s a borom
megitták, megisszák
pókhasu borisszák.

Kenyerem fekete,
bánat a közepe,
nincs hozzá szalonna.
Szegény fejem gondja
Majd, hogy szétrepesztí.
Nem bírom én ezt ki!

Szegény ember baját,
keserves sóhaját
ki látja, ki hallja?

Feleségem, kölykőm
rajtam bilincs, börtön,
pedig hogy szeretem!
de azt sem tethetem,
hogy egyszer jól tartsam.
Az én kutyasorsom,
hogy a marhát hajtsam.

Ne Pirók, — ne Kajla!
Nem bántlak, az aljba
megállunk, etetünk,
azután mehetünk.
Igy megyünk, így megyünk.
Ez a mi kenyerünk.

Kordás Ferenc.

Vakok.

Irta: *Bihari László.*

A vakokról folyt a szó a társaságban, melyben a művészet minden ága képviselve volt.

Egy köpcös, zilálthaju ur, ki költő hírében állt, volt az első szónok. Színes szavakkal ecsetelte a szerencsétlenek színtelen és világtalan világát.

— Nem látni az ezer színben pompázó gyönyörű természetet, — mondta — nem látni a zöld erdőt, a kék eget és tengert, az érett sárga kalászkokat, a piros pipacsot, a nárciszt, a kankalint és a többi tarka virágot. Képzeljék el hölgyeim és uraim, hogy önöknek — Isten ments — életük egész folyamán vaksötét alagutban kellene botorkálniok. Ilyen az élete a vakoknak. Ó, mert a vak élete — kiáltott fel és szeme sugárzott a láztól és a lendülettől, mely elragadta, — a vak ember életénél nincs szánalmasabb és vigasztalanabb valami.

Mosolyogva, kiprúg arccal nézett szét a jelenlevők között és kissé meghajította magát. Tapsot várt. De helyette csak néhány bólogató fejet látott. Ezek ugyanis közben elbóbskoltak.

Duzzogva, sértett méltósággal ült vissza helyére. Utána rendre mindnyájan hozzászóltak a tárgyhoz. Mind igyekezett minél találóbb hasonlattal szemléltetni azoknak a sorát, kik sohase szemlélhetnek s a verejték gyöngyözőtt a homlokukon a buzgalomtól, mellyel egy egy szí-

nes vagy választékos szó után kuttattak agyukban. De hasztalan. Taps egyizben sem hangzott fel s csak a föl intgató fejek szaporodtak.

Utoljára egy sovány szemüveges férfi maradt, valami humorista, ki eddig élénk érdeklődéssel hallgatta az előadásokat. Csak unszólásra állt fel és kezedett el beszélni Halkhangú volt.

— Én is ismertem egy vakot, — mondta. — Egyszer meglátogattam a lakásán. Éppen festett.

— Festett? De hisz akkor nem volt vak, — ütötte fel fejét a társaság és megvetően mérték végig.

— Nem volt vak, — válaszolta a felzudulásra — és mégis vak volt. Meltóztassanak meghallgatni.

Mindn ájan éber figelemmel, látott szájjal halgattak.

— Tehát, mint említettem, — az illető, kit fellestem, éppen festett. Nem akarom, hogy a szerénytelen-ség vádjával illeszenek, — ezért csupán zárjelben jegyzem meg, hogy van némi készségem a festészethez. Nos, a szóbanforgó képről nyomban megállapítottam, hogy meghatóan jámbor pamacsolás, gyermekes kisérletezés, olyannaira, hogy önkénytelenül a boldog gyermekorra gondoltam, mikor megpillantottam. Különben a kép, mint ő maga állította, — aratást ábrázolt.

— Nos, mit szól hozzá, — fordult felém lelkesen és feje félrebillent a gyönyörűségtől. — Igaz, hogy

még nincs teljesen kész, az utolsó simitások, — tetszik tudni.

Pedig már kész volt, menthetetlenül kész.

— Határozottan jövő áll ön előtt, — udvariaskodtam neki.

S ezzel nem is tuloztam, mert hiszen mindnyájan a jövő előtt állunk.

— Ő, de mégis egy kicsit még messze vagyok Iványi Grünvaldtól, mi? — szerénykedett.

— No de Istenem, — nyugtat'am meg, minden művészi pályán szűkséges az iskolázás, a tanulmány.

S ezzel, azt hiszem, megint nem vettem el a sulykot.

Később serkentő szavaimra egyszerre vörösre gyult az arca és szavanarolai szenvedéllyel kezdte: zapulni, ócsárolni azokat, kik már „befutottak“.

— Egyszerűen szerencsétük volt, vagy valami Mécenásuk, — harsogta magából kikelve, — de ennyi tehetőségük se.

S itt fekete körmét lökte az orrom alá.

Majd rezignáltan, lecsüggesztett fejjel fűzte hozzá:

— Hiába, ez már végzete a talentumnak, az igazi talentumnak.

Megszántam, méltóztassanak elhinni, jobban megesett rajta a szívem, mint egy más betegen. Mert

ő is beteg volt. A meddő becsvágy, az ábrándok betege.

Vigasztalni próbáltam, lelkére beszéltem, hogy fekete szemüvegen át nézi a világot, mint egy vak.

Bágyaltan mosolygott és könybelábbadt szemmel nézett rám. Majd reszketeg hangon csak ennyit mondott:

— Igen, néha a művésznek mártírnak kell lenni, a hivatása mártírjának.

Ez már több volt, mint amennyit gvenge s ivem elviselhetett volna. Elbucsuztam tőle. Lekisért a lépcsőn. Közben egyre beszélt a művészi pálya göröngyös útjáról és az intrikus kritikusokról. Majd leereszkedőn felém nyujtotta olajos kezét, a kék égre révedt és így szólt:

— Igen, én hiszem, hogy Isten segítségével még viszem valamire.

Elváltunk és én utközben elgondoltam, hogy az Isten segítségével még mi mindenre is viheti az ember...

A sápadt, cingár ur itt elhallgatott és szerényen visszaült helyére.

A többiek egyszerre fészkelődni, izegni, mozogni kezdtek, végre lassan fölcihelődtek a székekről. Mogorván mérték végig az előadót, mint valami gonosztevőt, vagy inkább mint egy árulót. Aztán lassan, lesütött szemmel kibotorkáltak az ajtón, mint a vakok...

Barkó Márton utóda

Csapó ucca 17. Színház átjáró

Mindenféle magyar szücs munkák, bekecskek, bundák és lengyelebundák, szőrmeárúk legolcsóbban beszerezhetőek.

Színház átjáróban.

A FOLD ARCÁRÓL.

*Nagy fekete kép. Titkokat rejtő talán-este...
Embertelen, hatalmas Művész,
aki festette
e tátongó sötét világot.*

*Ez idő'len, szörnyű, fekete képen
vezeklik az Élet
örök egységében,
s a Teremtő törvénye: Ember: —
törvényes küzdelem —
céludata lassan elenyész,
s boldogságára vészes kulturája
ismeretlen távlatokba vész.*

*A csillagtalán ég boltozatával
összeérve, küzd önnönmagával
parányi mécsü Fény,
hol az Isten sziluettje látszik
végtelen keret közepén*

*Az Emberész gyenge világa is
Hajnalt mimelve Alkonyatba ful,
s inkább homályba vész az Istenábra,
de alkotóarca nem világosul.*

Veress Ferenc.

Ifj. Gyürky Sándor

papír-, író-, rajz-, iskolai és irodaszerek kereskedése

új üzlethelyiségben, KOSSUTH UCCA 11 SZ.

Fiucska a Benczur uccában.

— FÁBIÁN FUCHS JENŐ VERSE NYOMÁN. —

Irta: FARKAS L. FERENC.

*

Hideg téli este volt, a havaseső itt-ott szitált s a járdákon piszkos, agyon-taposott hódarabokon hazafelé csoszogtak az emberek.

És Pestnek egyik uccájában, a Benczur uccában, s szitáló havasesőben, a csontigtható hidegben, kis fiu állt kabát nélkül, rongyos cipőben, a járda tövében... Kis fiu volt, kedves arcú, 6—8 éves lehetett, arcán tűzrózsák égtek a hideg szélről, vagy talán a láz pirosította ki arccsokáját, mert néha-néha köhögött...

Hajdonfejjel állt a járda tövében, sapkáját vézna kis kezében szorongatta és keservesen nyöszörögte:

— Két fillért, nagyságos uram! — csak két fillért, nagyon hideg van!..

Garas ritkán hullt sapkájába, az emberek nem értek rá törődni az ő nyomoruságával.

Várta őket a puha ölelő asszonyi

kar, a vetett ágy s hajszolta sorait a hideg.

Ha csendesedett a forgalom, ritkábban jöttek az emberek, fel-feltekintett a szemben levő hatalmas palotára, a kivilágított ablakokra. Nézte a kandelóban lobogó tüzet, a nevetgélő embereket, a szmokingos urakat, estélyi ruhás hölgyeket, hallotta a zongorán suhanó melódiákat s bámulta a tüzet!

A tűz, a tűz érdekelte legjobban! Azt hitte, meg fog nyilni a palota ablaka, felszólítja majd valaki a jó meleg szobába — és talán meg is kínálják valami finom étellel... Már ott érezte magát a palotában, szájában volt a zsíros ételek ize, vézna festét ájarta a képzelt melegség, mikor felébresztette a valóság. Két fillért dobtak a sapkájába. Hirtelen meg sem tudta köszönni, csak valami köszönésfelét nyöszörögött. Az adakozó után tekintett, az is visszafordult, mintha azt akarta volna mondani: — sajnállak fiacsám, de nincs több! — S a fiucska a Benczur uccában, látta koptas kabátját, félretaposott cipője sarkát és megérezte, ennek van szive!

A forgalom a Benczur uccában megint ritkulni kezdett, a havaseső mégjobban szitált s a fiucska megint nézte a ragyogó ablakokat. — Hiába nézte, az ablak kegyetlenül csukva maradt... Az emberek mégjobban kacagtak, a zongora mégjobban üvöltött; s a tűz mégjobban lobogott! —

Fejét keményen fölszegte, szemei gyü-
lölettől, átoktól szikráztak, sáppadt kis
kezét ökölbe szoritotta és belevágott a
levegőbe! Arcába vágott a levegőnek,
zzembeköpte! Belevágott, szembeköpte
az életet! Fizetett, amiért éhezett pa-
loták tövében, fizetett amiért meg kel-
lett hánna paloták tövében! Szikkadt
törkén ártiku ártlan, fenyegetődző han-
gok törték elő és vérszesen kiáltotta:

— Majd ha nagy leszek!!!

A pesti éjszakában, a Benczur uc-

cában, nem hallotta meg senki a fi-
ucska fogadkozását. S a fiucska düh-
től eltorzult arccal, ujult erővel kiabálni
kezdte:

— Két fillért, nagyságos uram! csak
két fillért, nagyon hideg van!

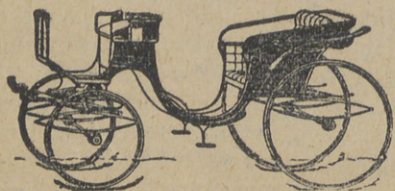
Kiabált, ki tudja meddig? — Ki-
nek? — A szélnek, a levegőnek, a
kegyetlen szívű embereknek? — Kia-
bált, ki tudja meddig? — A pesti éj-
szakában, a Benczur uccában, míg
szive meg nem hasadt...

„Fiam, könnyes, fagyott arcu fiacskám.

Testvéred vagyok és barátod,
S proli gyerek vagyok biz' én is.
Az apám meghalt már hány éve.
És hánykolódom a világban!
Őszi levél viharba, szélbe...

S oly ritka a boldogság nálam.
Fiacskám a Benczur uccában!
Hogy bocsásd meg a kétfillérest,
Mit kegyesen sapkádba tettem.
És bocsásd meg, hogy elszettem.
Ó, bocsásd meg, hogy elszettem...“

Fábián Fuchs Jenő.

Riesz Henrik

kocsigyár

DEBRECEN, HATVAN UCCA 58.

Telefon : 21.09.

Alapítva : 1878

VERSSOROK EGY VÉNLEÁNYRÓL.

Lakodban, olvasó, mondd, van-e ily szegény
 Öreg leány, aki ideges es kopott,
 S hangja a siráshoz már ugy hozzá szokott,
 Hogy facsarja s töri szived, bármily kemény!

Megtöri szived és nem mersz elébe menni
 Kedveseddel enyelgve s hozzája szólni rosszat,
 Csak bámulod csodálva, hogy jajgat órahosszat,
 S oly bánatot visel, mit nem lehet letenni.

O y bánatot visel, mesél a masszi multból
 Szerelmeséről, ki elhogyta, vagy halott.
 És ugy mesél ez az Istentől elhagyott,
 Hogy siró szeméből könnyek fakadnak ujból.

Jaj, bánj véle szeliden, ne illesd és ne bántsd,
 S ne csókold kedvesed előttte, mert elég
 Néki, hogyha borul, hogyha felhős az ég,
 Hogy az arcáról a röpke mosolyt lehántsad!

O'yan Ő, mint a költő, nincs öröme se párja
 A mosolyának, mely riaszt és messze vág.
 S nem várja senki Őt, sem kedves, sem virág,
 Csak az örök titok, sir, mely magába zárja.

Nézzük csodálva Őt! hogy botorkál szeliden,
 Tesz, vesz és hangja oly remegve száll . . . Zene
 Hallatszik messziről . . . És könnyedzik szeme,
 S oly szomorún tekint! hogy kicsordúl a szivem.

Ilyenkor kérdezem, hol a remény, mi tartja?
 És kire vár? Mire? Mily cél felé lép lába?
 És miért, hogy lépte s minden perce hiába?
 Tán az emlékezés tűnő és messzi partja?..

Tán az emlékezés? Vagy bánata szegénynek?
 A bánata, amit már l'arminc éve hord,
 S oly lassan szürcsöli, mint drága, tiszta bort,
 Hogy eleméssze Őt, az Égi vőlegénynek!..

Fábián Fuchs Jenő.

Délután.

Irta: *Baldzs Árpád.*

Két kezét megre dörzsölte.

Arra gondolt, hogy milyen jó lenne meleg szobában hálni, reggel valószínűs kávét kávézni, délből meg puliszkán kívül mást is enni. Milyen más sorsuk van a tehetősöknek. A tisztelendő urnak is jó, ő is meleg szobában hál.

Ha most véletlenül Bodrogi meghalna, hát még megjárna. De Bodrogi nem akar meghalni. Pedig meghalhatna. Bodrogi pék és fehérkenyeret, meg zsemlet árul a Főtéren. Egyszer az alispán fia, a kisebbik négy kiflit vett, meg egy vajast. Zsellér Tóni nem hitte ugyan, azt mondta, hogy margarinos volt az csak, de hát még úgy is tehetős. Zsellér Tóni alantas ember fia. Szegény ember fia. Már apja se él. Apja a háborúban maradt, biztosan meghalt. Suszter volt az apja. Ha nem lett volna háború, akkor talán még most is élne. Nagy baj a háború. A háború, az valami nagy, véres veszekedés. Agyonbicskázzak

benne az emberek egymást. A német is, meg a szerb is. Ő csak egyszer látott bicskázást. A Buszter bicskázott akkor. Buszter, aki sarki üveges. Mindenesetre, ha a háború is ilyen, akkor nem érdemes háborúzni. Ő, ha nagy lesz, hát beszünteti a háborúskodást. Nagy huncutság kell ahhoz, de hát beáll a grófhoz inasnak, mikor aztán felszabadul, csak nyitjára jön az úri huncutságoknak.

Először harangozó akart lenni.

A harangozó állás magas valami. Toronyban hál az ember, oszt fertályonként dudába is fujhat. Aztán gukkerozhat is. A toronyőr arra is tehetős. Megbirja tenni azt is. Mikor először nézett gukkerbe, csalódott egy kicsit. Gukkerbe is olyanok az emberek, mint máskor. A házak is olyanok. Legfeljebb nagyobbak, de hát ő meg kisebb lesz általuk.

Másodszor sekrestyés tisztségre pályázott.

A sekrestyés dikciós ember. Sok

Forgács Antal

*Manicur, pedicur és kozmetika
Speciális hajfestés és
paróka készítés.*

*Uri és hölgyfodrász
Kiállításon kitüntetve nagy arany
diszoklevéllel.*

Debrecen, Arany János ucca 2.

pénzt szed be, keveset ad ki. Keresznelnek: pénzt kap, temetnek: pénzt kap, misét mondanak: pénzt mindig kap. Jó állás a sekrestyés állás. Még gyertyát is kap. Annyit, hogy haza is vihet belőle. De persze, nem visz. Nem szabad vinnie. Csak az lehet sekrestyés, aki nem visz, ki jó ember. A jó ember meg nem visz haza gyertyát, nem lop. Csak a kommunisták lopnak. A tanító úr éppen tegnap mondta ezt. A tanító úr pedig tudja, ő mindent tud. Azt is, hogy kilencszer kilenc fél alma, az hány alma... Azt is mondta tegnap, hogy a kommunisták nem ismernek se Istent, se embert. A kommunisták istentelenek. Meg aztán, hogy a kommunisták elégetik halótlejüket. Ha ez igaz, ő sose lesz kommunista, mert akkor megszűnne minden keresete, nem lehetne eltetetni soha. Így is nehéz az élet. Hát még akkor! És olyan régen nem volt hárompapos temetés, olyan régen... Nem akarnak halni az emberek. Kár! Milyen jó lenne, ha akarnának, ha halnának. Az igaz, hogy csak egy-két proli temetés, de zsiros nem igen. Két hónap óta egy se akadt.

Két fehér pénz jár az egy gyerekes temetésért. Egy gyerekesnél karíngben megy ki a pap és a kántor külön nem énekel. Nem búcsúztat.

Négy fehér pénz jár a négy gyerekes temetésnél. Négy gyerekesnél palástot hord a pap és a kántor külön énekel. Mindenkit búcsúztat, a szomszédot, a Jánost, a Pált, a jóbarátot és a végrehajlót.

Három papnál dupla gázsi jár. Mellette állt Zsellér Tóni.

Zsellér Tóni odaszólt:

- Te Tóbi mennyi pénzed van?
- Mennyi? Méé kérded?
- A mutkor már láttam, holnap biztí lesz.
- Mi?

- Tök.
- Tök?
- Sálltök.
- Az.

Zsellér Tóni megismételte a kérdést. Tóbiás megmondta, Zsellér kevésnek találta az összeget. Olyan kevésnek, hogy ezért még sülttököt se adnak. Az is lehet, hogy kapnának érte, de csak lágyat. A lágy tök meg nem jó. Egyenesen rossz. A sülttök akkor jó, ha parázs. Csak a parázs tök jó. A másikért kár pénzt adni.

Tóbiás arra eszmélt, hogy mindenekelőtt cipőtalpára szedi össze garasait. Ha bejön a nedves idő, hát nem járhat lyukas cipőben. A lyukasba befolyik a víz. Sokszor sok víz.

Tóbiás Zsellérhez fordult.

— Te Tóni, mondta, nekem nincs pénzem többre, vegyél te...

Zsellér okoskodott:

— Méé én, méé nem te?

— Hát azért...

— Méé?

— Ezért ni.

Tóbiás felfordította cipőjét, fordítva mutatta.

— Ezért ni.

Zsellér tovább okoskodott:

— Jó, hisz látom, de sülttököt nem lehet az ember mindig. Meg aztán ne felejtse, hogy az ember néha vágyik valami után...

— Nem mondom...

— Én például krémesre éhezem fél éve, de hát cukiba nem mehetek, hát csak lakodalomra várok már...

— Jó vóna!

— Ugye, de azért krumpli cukorra is fáj a fogam.

— Na látod, dehát lyukas a cipőd.

— Lyukas!

— Az enyém még nem, de két hét múlva lyukas lesz...

— Muti...

Zsellér megmutatta a cipőjét, közbe jött a kántor. Köszöntek neki. Köszönni szokás.

— Dicsértessék...

— Dicsértessék...

A kántor bement a házba.

Tóbiás visszaterelte a dolgot a tökre. Mégis kéne venni holnap.

— Te Tóni, kezdte újra, jó vóna...

Zsellér ráigazította szavát:

— Hát ezt már mondtuk...

Tóbiás tovább fűzte beszédét.

— De ha hárompapos akadna, úgy —

— Hát jó vóna...

— Hát nem ártana, ha meghalna Bodrogi.

— Nem! De nem akaródzik neki.

Tóbiásnak eszébe ötlött a tanító mondása.

— Te, — mondotta — tegnap, mikor nem gyöttél iskolába, azt mondotta a tanító úr, hogy a kommunisták elégetik a hullát.

Zsellér megbotránkorott

— Rossz emberek lehetnek azok. Miből támad fel az ember, ha nem poraiból? Miből?

— Tóbiás én nem leszek kommunista.

— Mé?

— Akkor nem támadhatok fel.

Tóbiás azt akarta mondani, hogy megérti, Ő mindent megért, ám nvilt az ajtó és az utcára lépett a kántor. A kántorral a pap. A kántor odaszólt, hogy mehetnek előre a gyászházhoz, mert ma meghalt valaki, akit négy gyerekkel temetnek.

Menetközben Tóbiás ismételtelen véleményyt nyilvánított:

— Te, én nem akarok meghalni.

Zsellér nem értette. Mit akar ezzel mondani? Hiszen senki se akar meghalni, mindenki csak élni szeretne. Ám nem lehet, nem engedi az Isten. Tromfolt.

— Hát én se.

Tóbiás nem törődött veje, tovább beszélt:

— Majd meglásd, holnap meghal Bodrogi.

— Meg?

— Meg. És holnap istenuccse veszek sülttököt.

— Ugy?

— Ugy!

Zsellér fejet bólintott. De mi lesz a cipővel. Tóbiás megfelelt:

— Majd meghal a jövő héten is valaki...

A kántorék közben beérték őket. Ekkor elhallgattak.

Másnap nem történt semmi, harmadnap ellenben meghalt Bodrogi...

Ha a vicceken elszomorodott, vigasztalásul vegyen egy szép kézimunkát

Szentesi Pálné

kézimunkaüzletében, — Debrecen, Csapó ucca II. szám alatt

E könyvben a komolyság annyi, hogy

Rádiót, csillárt előnyösen

Neumannál

lehet venni. — Telefon 11-27.

Piac ucca 27. szám alatt

Anyám.

Hogy összezúzta már az élet
 Amúgyis gyenge vállait!
 Nehéz gondokkal megzilálta
 Sötét hajának szárait,
 S miként favágó régi törzset
 Fehér keresztfel megjelöl,
 Múló évek hulló havával
 Behinti lassan kétfelől.

Erőilen lába sem szalad már,
 Kezében is fájós a csont,
 Üveg mögé elbújt szemétől
 A régi fény odébb osont.
 Igáját mégis rogyva húzza
 Reggeltől késő estelig,
 Még hátralévő számadása
 Egyhangúságban így telik.

Kínzott alakját hogyha nézem,
 S látom, hogy mily magára van:
 Leküzdöm nyugós álmodásom,
 És nem vagyok boldogtalan
 Azért, mert lomha napjaimban
 Uzletről, pénzről tárgyalok.
 Csak őt kiméljem, féltsem, óvjam,
 Sok tartozásom küzdve rójam,
 Amíg magámnak meghalok.

TISZA VERS.

— TOKAJI EMLÉK. —

A szél sikongva jön nekem,
Dühöngő démon sincs olyan,
Ezernyi szóval nyögne most
A nyugtalankodó folyam.

Felette álok borzosan,
Mélyen lehajló fűz alatt,
Elnézem hosszan, álmodón,
Merész medrében mint halad.

Nagy sárga teste cammogón.
Oly lassan lépked, mint rabok,
Csak néha szöknek part felé
Játékos kedvű gyors habok.

És hosszan ívelt ajkait
Örök szomjjal csókolja szét,
Miként a nő: szeszélyesen
Mélyeszi lázas két kezét.

Annak hajába, kit szeret,
Meg-megcibálva fűrtjeit,
Gyönyörtadó fekvőhelyét
Meggyürve ott, megtépve itt.

A tulsó parton, mélyöböl
Kínált ölében bujva meg,
Barnára sült víg strandolók,
Mint duzzadt emlőn csüngenek.

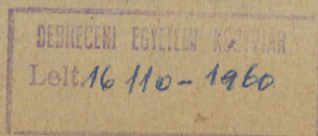
Amott szelíd-lejtős hegyek,
Mögöttük széthullt századok,
És mindent színaranyba ver
A perzselő nap, úgy ragyog.

A zöld Kopaszra felgurul,
Sarkába lép az alkonyat,
A hídon kúszva néz felém
Sokablakú sötét vonat.

Aztán lapulva tűnik el,
Ahogy vakondok túrt mezőn,
S a hegyek lába egybefoly
Az alfölddel ölelkezőn.

S amíg a szél hajamba tép,
Fákat zilálva dül, rohan,
Mégejtve annyi szép előtt,
Csak állok, állok boldogan.

Korvin nyomda Debrecen.

Könyvek bekötése izléseken,

dobozok precízen készülnek

Kálvin-tér 8. **Varjas Pál** könyvkötőnél

Telefon : 10-11.

**Tüzifa, szén
és építkezési anyagok**

legolcsóbb
beszerzési
forrása

Bartha István utóda

**Székely
és Csáki**
Ispotály ucca 3. a-b

Telefon : 27-85

Ékszerek, órák
alkalmi vételek legolcsóbban
beszerezhetőek

**Rottmann
Sándor**

ékszerésznél

Piac ucca 30
udvarban

Ékszer- és órajavitó műhely.
Arany-, ezüst-, drágakő
bevéltás

**ALFÖLDI
TAKARÉKPÉNZTÁR
DEBRECENBEN**

**A Pesti Magyar Kereskedelmi
Bank Leányintézete**

Alapítva: 1862. évben.

Betéteket a legjobban gyümölcsöz-
tetünk, kölcsönöket ma is folyósítunk.
Foglalkozunk a banküzlet minden
ágával. — Címünk :

FERENC JÓZSEF UT 16.

Telefonszámunk : 19-70, 23-30.

Távír-cím : Álföldi Takarékszövetkezet Debrecen.

*Fogkefének
Nincsen
Párja,*

Hogyha **Tip-Top**
a márkája

Gyártja az
Egyesült Kefegyárak
R. T. Falk és Stern
Debrecen.

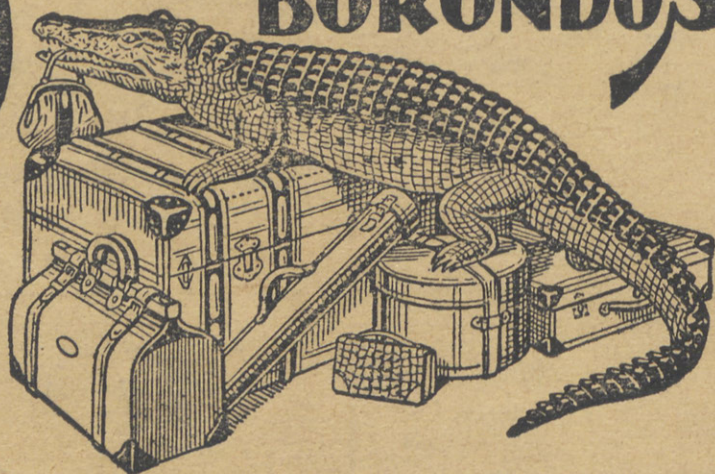
Izsák József R. T.

vegyészeti gyár

*Magyarország legnagyobb festék, háztartási és illatszerek
országosan ismert legjobb bevásárló helye*

Debreceni fiók: Csapó ucca 17. szám

Fewermann BŐRÖNDÖS

és bőrdiszműáru készítő

Piac ucca 26-28. (Passage)

Izsák József R. T.

vegyészeti gyár

*Magyarország legnagyobb festék, háztartási és illatszerek
országosan ismert legjobb bevásárló helye.*

Debreceni fiók: Csapó ucca 17. szám
